

Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης

C 87

Έκδοση
στην ελληνική γλώσσα

Ανακοινώσεις και Πληροφορίες

63ο έτος

16 Μαρτίου 2020

Περιεχόμενα

IV Πληροφορίες

ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΠΡΟΕΡΧΟΜΕΝΕΣ ΑΠΟ ΤΑ ΘΕΣΜΙΚΑ ΚΑΙ ΛΟΙΠΑ ΟΡΓΑΝΑ ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΥΣ ΤΗΣ
ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ

Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης

2020/C 87/01	Τελευταίες δημοσιεύσεις του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης στην <i>Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης</i>	1
--------------	---	---

V Γνωστοποιήσεις

ΔΙΚΑΙΟΔΟΤΙΚΕΣ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΕΣ

Δικαστήριο

2020/C 87/02	Υπόθεση C-569/19: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Tribunale di Potenza (Ιταλία) στις 26 Ιουλίου 2019 — OM κατά Ministero dell'Istruzione, dell'Università e della Ricerca κ.λπ.	2
2020/C 87/03	Υπόθεση C-829/19: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Amtsgericht Hamburg (Γερμανία) στις 13 Νοεμβρίου 2019 — XY κατά KLM Cityhopper BV	2
2020/C 87/04	Υπόθεση C-836/19: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Verwaltungsgericht Gera (Γερμανία) στις 18 Νοεμβρίου 2019 — Toropet Ltd. κατά Landkreis Greiz	3
2020/C 87/05	Υπόθεση C-854/19: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Verwaltungsgericht Köln (Γερμανία) στις 22 Νοεμβρίου 2019 — Vodafone GmbH κατά Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας	3
2020/C 87/06	Υπόθεση C-869/19: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Tribunal Supremo (Ισπανία) στις 28 Νοεμβρίου 2019 — L κατά Banco de Caja España de Inversiones, Salamanca y Soria, S.A.U.	5

EL

2020/C 87/07	Υπόθεση C-873/19: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Schleswig-Holsteinisches Verwaltungsgericht (Γερμανία) στις 29 Νοεμβρίου 2019 — Deutsche Umwelthilfe eV κατά Bundesrepublik Deutschland	5
2020/C 87/08	Υπόθεση C-880/19: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Amtsgericht Düsseldorf (Γερμανία) στις 3 Δεκεμβρίου 2019 — VZ κ.λπ. κατά Eurowings GmbH	6
2020/C 87/09	Υπόθεση C-882/19: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Audiencia Provincial de Barcelona (Ισπανία) στις 3 Δεκεμβρίου 2019 — Sumal, S.L. κατά Mercedes Benz Trucks España, S.L. . .	7
2020/C 87/10	Υπόθεση C-901/19: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Verwaltungsgerichtshof Baden-Württemberg (Γερμανία) στις 10 Δεκεμβρίου 2019 — CF, DN κατά Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας	7
2020/C 87/11	Υπόθεση C-907/19: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Bundesfinanzhof (Γερμανία) στις 11 Δεκεμβρίου 2019 — Q-GmbH κατά Finanzamt Z	8
2020/C 87/12	Υπόθεση C-914/19: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Consiglio di Stato (Ιταλία) στις 12 Δεκεμβρίου 2019 — Ministero della Giustizia, εκπροσωπούμενο από τον εν ενεργεία Υπουργό κατά GN	9
2020/C 87/13	Υπόθεση C-919/19: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Najvyšší súd Slovenskej republiky (Σλοβακική Δημοκρατία) στις 16 Δεκεμβρίου 2019 — Ποινική διαδικασία κατά Χ.Υ.	9
2020/C 87/14	Υπόθεση C-931/19: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Bundesfinanzgericht (Αυστρία) στις 20 Δεκεμβρίου 2019 — Titanium Ltd	10
2020/C 87/15	Υπόθεση C-933/19 P: Αναίρεση που άσκησε στις 20 Δεκεμβρίου 2019 η Autostrada Wielkopolska S.A. κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (ένατο τμήμα) στις 24 Οκτωβρίου 2019 στην υπόθεση T-778/17, Autostrada Wielkopolska S.A. κατά Επιτροπής	11
2020/C 87/16	Υπόθεση C-934/19 P: Αναίρεση που άσκησαν στις 20 Δεκεμβρίου 2019 οι Algebris (UK) Ltd, Anchorage Capital Group LLC κατά της διατάξεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (όγδοο τμήμα) στις 10 Οκτωβρίου 2019 στην υπόθεση T-2/19, Algebris (UK) και Anchorage Capital Group κατά SRB . . .	12
2020/C 87/17	Υπόθεση C-947/19 P: Αναίρεση που άσκησε στις 23 Δεκεμβρίου 2019 η Carmen Liaño Reig κατά της διατάξεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (όγδοο τμήμα) στις 24 Οκτωβρίου 2019 στην υπόθεση T-557/17, Liaño Reig κατά ΕΣΕ	13
2020/C 87/18	Υπόθεση C-6/20: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Tallinna Ringkonnakohus (Εσθονία) στις 7 Ιανουαρίου 2020 — Sotsiaalministeerium κατά Innove SA	15
2020/C 87/19	Υπόθεση C-8/20: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Schleswig-Holsteinisches Verwaltungsgericht (Γερμανία) στις 9 Ιανουαρίου 2020 — L.R. κατά Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας	15
2020/C 87/20	Υπόθεση C-13/20: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το cour d'appel de Bruxelles (Βέλγιο) στις 14 Ιανουαρίου 2020 — Top System SA κατά État belge	16
2020/C 87/21	Υπόθεση C-22/20: Προσφυγή της 17ης Ιανουαρίου 2020 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Βασιλείου της Σουηδίας	16
2020/C 87/22	Υπόθεση C-51/20: Προσφυγή της 29ης Ιανουαρίου 2020 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Ελληνικής Δημοκρατίας	18
2020/C 87/23	Υπόθεση C-57/20: Προσφυγή της 4ης Φεβρουαρίου 2020 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας	18

Γενικό Δικαστήριο

2020/C 87/24	Υπόθεση T-619/19 R: Διάταξη του Προέδρου του Γενικού Δικαστηρίου της 12ης Δεκεμβρίου 2019 — KF κατά SATCEN (Απόφαση περί κίνησης διοικητικής έρευνας – Αίτηση αναστολής εκτελέσεως αποφάσεως – Αίτηση λήψεως προσωρινών μέτρων – Απαράδεκτο – Έλλειψη επείγοντος)	20
2020/C 87/25	Υπόθεση T-873/19: Προσφυγή της 11ης Δεκεμβρίου 2019 — Multi-Service κατά Επιτροπής	20
2020/C 87/26	Υπόθεση T-881/19: Αγωγή της 31ης Δεκεμβρίου 2019 — GABO:mi κατά Επιτροπής	21
2020/C 87/27	Υπόθεση T-4/20: Προσφυγή-αγωγή της 3ης Ιανουαρίου 2020 — Sieć Badawcza Łukasiewicz — Port Polski Ośrodek Rozwoju Technologii κατά Επιτροπής	22
2020/C 87/28	Υπόθεση T-7/20: Προσφυγή της 7ης Ιανουαρίου 2020 — Global Translation Solutions κατά Κοινοβουλίου	23
2020/C 87/29	Υπόθεση T-31/20: Προσφυγή της 20ής Ιανουαρίου 2020 — West End Drinks κατά EUIPO — Pernod Ricard (The King of SOHO)	24
2020/C 87/30	Υπόθεση T-43/20: Προσφυγή της 27ης Ιανουαρίου 2020 — AV και AW κατά Κοινοβουλίου	25
2020/C 87/31	Υπόθεση T-48/20: Προσφυγή της 28ης Ιανουαρίου 2020 — Sahaj Marg Spirituality Foundation κατά EUIPO (Heartfulness)	26
2020/C 87/32	Υπόθεση T-49/20: Προσφυγή της 29ης Ιανουαρίου 2020 — Rothenberger κατά EUIPO — Paper Point (ROBOX)	26
2020/C 87/33	Υπόθεση T-51/20: Προσφυγή της 31ης Ιανουαρίου 2020 — Mélin κατά Κοινοβουλίου	27
2020/C 87/34	Υπόθεση T-56/20: Προσφυγή της 3ης Φεβρουαρίου 2020 — Bezos Family Foundation κατά EUIPO — SNCF Mobilités (VROOM)	28
2020/C 87/35	Υπόθεση T-57/20: Προσφυγή της 3ης Φεβρουαρίου 2020 — Group κατά EUIPO — Iliev (GROUP Company TOURISM & TRAVEL)	29
2020/C 87/36	Υπόθεση T-61/20: Προσφυγή της 3ης Φεβρουαρίου 2020 — Sonova κατά EUIPO — Digitmarket (B-Direct)	30

IV

(Πληροφορίες)

ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΠΡΟΕΡΧΟΜΕΝΕΣ ΑΠΟ ΤΑ ΘΕΣΜΙΚΑ ΚΑΙ ΛΟΙΠΑ ΟΡΓΑΝΑ
ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΥΣ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ

ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ

Τελευταίες δημοσιεύσεις του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης στην Επίσημη Εφημερίδα της
Ευρωπαϊκής Ένωσης

(2020/C 87/01)

Τελευταία δημοσίευση

EE C 77 της 9.3.2020

Ιστορικό των προηγούμενων δημοσιεύσεων

EE C 68 της 2.3.2020

EE C 61 της 24.2.2020

EE C 54 της 17.2.2020

EE C 45 της 10.2.2020

EE C 36 της 3.2.2020

EE C 27 της 27.1.2020

Τα κείμενα αυτά είναι διαθέσιμα στον ιστότοπο

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Γνωστοποιήσεις)

ΔΙΚΑΙΟΔΟΤΙΚΕΣ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΕΣ

ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Tribunale di Potenza (Ιταλία) στις 26 Ιουλίου 2019 — OM κατά Ministero dell'Istruzione, dell'Università e della Ricerca κλπ.

(Υπόθεση C-569/19)

(2020/C 87/02)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunale di Potenza

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγων: OM

Καθόν: Ministero dell'Istruzione, dell'Università e della Ricerca, Ministero dell'Economia e delle Finanze, Presidenza del Consiglio dei Ministri

Με διάταξη της 7ης Νοεμβρίου 2019 το Δικαστήριο (ένατο τμήμα) έκρινε ότι η αίτηση προδικαστικής αποφάσεως που υπέβαλε το Tribunale di Potenza είναι προδήλως απαράδεκτη.

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Amtsgericht Hamburg (Γερμανία) στις 13 Νοεμβρίου 2019 — XY κατά KLM Cityhopper BV

(Υπόθεση C-829/19)

(2020/C 87/03)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Amtsgericht Hamburg

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ενάγων: XY

Εναγομένη: KLM Cityhopper BV

Με διάταξη του Δικαστηρίου της 17ης Ιανουαρίου 2020 η υπόθεση διαγράφηκε από το πρωτόκολλο του Δικαστηρίου.

**Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Verwaltungsgericht Gera (Γερμανία) στις
18 Νοεμβρίου 2019 — Toropet Ltd. κατά Landkreis Greiz**

(Υπόθεση C-836/19)

(2020/C 87/04)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Verwaltungsgericht Gera

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσα: Toropet Ltd

Καθού: Landkreis Greiz

Προδικαστικά ερωτήματα

1. Έχει το άρθρο 10, στοιχείο α', του κανονισμού (ΕΚ) 1069/2009 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 21ης Οκτωβρίου 2009 ⁽¹⁾, την έννοια ότι η αρχική κατάταξη ως υλικού της κατηγορίας 3 παύει να ισχύει όταν λόγω αποσύνθεσης και αλλοίωσης παύει να υφίσταται η καταλληλότητα για κατανάλωση από τον άνθρωπο;
2. Έχει το άρθρο 10, στοιχείο στ', του κανονισμού 1069/2009 την έννοια ότι η αρχική κατάταξη ως υλικού της κατηγορίας 3 για προϊόντα ζωικής προέλευσης ή τρόφιμα που περιέχουν προϊόντα ζωικής προέλευσης παύει να ισχύει όταν λόγω μεταγενέστερων διαδικασιών αποσύνθεσης ή αλλοίωσης προκύπτει από το υλικό κίνδυνος για τη δημόσια υγεία ή την υγεία των ζώων;
3. Πρέπει η ρύθμιση του άρθρου 9, στοιχείο δ', του κανονισμού 1069/2009 να ερμηνευθεί συσταλτικά υπό την έννοια ότι υλικό αναμειγμένο με ξένα σώματα όπως πριονίδια πρέπει να καταταγεί ως υλικό της κατηγορίας 2 μόνον όταν πρόκειται για υλικό που θα μεταποιηθεί και προορίζεται για ζωοτροφή;

⁽¹⁾ Κανονισμός του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 21ης Οκτωβρίου 2009, περί υγειονομικών κανόνων για ζωικά υποπροϊόντα και παράγωγα προϊόντα που δεν προορίζονται για κατανάλωση από τον άνθρωπο και για την κατάργηση του κανονισμού (ΕΚ) 1774/2002 (ΕΕ 2009, L 300, σ. 1).

**Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Verwaltungsgericht Köln (Γερμανία) στις
22 Νοεμβρίου 2019 — Vodafone GmbH κατά Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας**

(Υπόθεση C-854/19)

(2020/C 87/05)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Verwaltungsgericht Köln

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσα: Vodafone GmbH

Καθής: Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) α) Σε περίπτωση κατά την οποία τιμολογιακό πρόγραμμα κινητής τηλεφωνίας, που μπορεί να χρησιμοποιηθεί από τους πελάτες στην αλλοδαπή και που προβλέπει, για τη μετάδοση δεδομένων μέσω της κινητής τηλεφωνίας, έναν μηνιαίο συμπεριλαμβανόμενο όγκο δεδομένων, μετά την ανάλωση του οποίου μειώνεται η ταχύτητα μετάδοσης, μπορεί να επεκταθεί με μια δωρεάν τιμολογιακή επιλογή, βάσει της οποίας ορισμένες υπηρεσίες επιχειρήσεων συνεργαζόμενων με την οικεία επιχείρηση τηλεπικοινωνιών μπορούν να χρησιμοποιούνται στην ημεδαπή χωρίς ο αναλωθείς στο πλαίσιο της χρήσης των υπηρεσιών αυτών όγκος δεδομένων να προσμετράται στον μηνιαίο συμπεριλαμβανόμενο όγκο δεδομένων του τιμολογιακού προγράμματος κινητής τηλεφωνίας, ενώ στην αλλοδαπή ο αντίστοιχος όγκος δεδομένων προσμετράται στον μηνιαίο συμπεριλαμβανόμενο όγκο δεδομένων του τιμολογιακού προγράμματος κινητής τηλεφωνίας, πρέπει ο όρος «ρυθμιζόμενη υπηρεσία περιαγωγής δεδομένων», κατά το άρθρο 6α, σε συνδυασμό με το άρθρο 2, παράγραφος 2, στοιχείο ιγ', του κανονισμού (ΕΕ) 531/2012⁽¹⁾, να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι το τιμολογιακό πρόγραμμα κινητής τηλεφωνίας και η τιμολογιακή επιλογή πρέπει να θεωρηθούν από κοινού ως ενιαία ρυθμιζόμενη υπηρεσία περιαγωγής δεδομένων, με αποτέλεσμα να είναι ανεπίτρεπτη η μη προσμέτρηση, μόνο στην ημεδαπή, του αναλωθέντος στο πλαίσιο της χρήσης των υπηρεσιών συνεργαζόμενων επιχειρήσεων όγκου δεδομένων στον μηνιαίο συμπεριλαμβανόμενο όγκο δεδομένων;
- β) Σε περίπτωση καταφατικής απάντησης στο πρώτο προδικαστικό ερώτημα, υπό α': Έχει το άρθρο 6α του κανονισμού 531/2012, σε περίπτωση όπως αυτή της κύριας δίκης, την έννοια ότι υφίσταται χρέωση πρόσθετων τελών όταν στον μηνιαίο συμπεριλαμβανόμενο όγκο δεδομένων τιμολογιακού προγράμματος κινητής τηλεφωνίας προσμετράται ο όγκος δεδομένων που αναλώνεται στην αλλοδαπή στο πλαίσιο της χρήσης των υπηρεσιών συνεργαζόμενων επιχειρήσεων;
- γ) Σε περίπτωση καταφατικής απάντησης στο πρώτο προδικαστικό ερώτημα, υπό α' και β': Ισχύει τούτο επίσης όταν, σε περίπτωση όπως αυτή της κύριας δίκης, ζητείται η καταβολή τελών για την τιμολογιακή επιλογή;
- 2) α) Σε περίπτωση καταφατικής απάντησης στο πρώτο προδικαστικό ερώτημα, υπό α': Έχει το άρθρο 6β, παράγραφος 1, πρώτο εδάφιο, του κανονισμού 531/2012, σε περίπτωση όπως αυτή της κύριας δίκης, την έννοια ότι πολιτική εύλογης χρήσης («fair use policy») για τη λήψη ρυθμιζόμενων υπηρεσιών περιαγωγής λιανικής μπορεί να προβλεφθεί και για την τιμολογιακή επιλογή αυτή καθαυτή;
- β) Σε περίπτωση καταφατικής απάντησης στο πρώτο προδικαστικό ερώτημα, υπό α', και αρνητικής στο δεύτερο προδικαστικό ερώτημα, υπό α': Έχει το άρθρο 6β, παράγραφος 1, πρώτο εδάφιο, του κανονισμού 531/2012, σε περίπτωση όπως αυτή της κύριας δίκης, την έννοια ότι πολιτική εύλογης χρήσης («fair use policy») για τη λήψη ρυθμιζόμενων υπηρεσιών περιαγωγής λιανικής μπορεί να προβλεφθεί από κοινού τόσο για το τιμολογιακό πρόγραμμα κινητής τηλεφωνίας όσο και για την τιμολογιακή επιλογή, με αποτέλεσμα ο υπολογισμός του διαθέσιμου όγκου δεδομένων στο πλαίσιο μιας κοινής «fair use policy» να πρέπει να βασίζεται στην εγχώρια συνολική τιμή λιανικής του τιμολογιακού προγράμματος κινητής τηλεφωνίας και/ή στο άθροισμα των εγχώριων συνολικών τιμών λιανικής του τιμολογιακού προγράμματος κινητής τηλεφωνίας και της τιμολογιακής επιλογής;
- γ) Σε περίπτωση καταφατικής απάντησης στο πρώτο προδικαστικό ερώτημα, υπό α', και αρνητικής στο δεύτερο προδικαστικό ερώτημα, υπό α' και β': Μπορεί το άρθρο 6β, παράγραφος 1, πρώτο εδάφιο, του κανονισμού 531/2012, σε συνδυασμό με το άρθρο 4, παράγραφος 2, πρώτο εδάφιο, του εκτελεστικού κανονισμού 2016/2286⁽²⁾, σε περίπτωση όπως αυτή της κύριας δίκης, να εφαρμοσθεί αναλογικά υπό την έννοια ότι μπορεί να προβλεφθεί πολιτική εύλογης χρήσης («fair use policy») για την τιμολογιακή επιλογή αυτή καθαυτή;
- 3) α) Σε περίπτωση καταφατικής απάντησης στο δεύτερο προδικαστικό ερώτημα, υπό α' ή γ': Έχει η έννοια της δέσμης ανοικτών δεδομένων, κατά το άρθρο 6β, παράγραφος 1, πρώτο εδάφιο, του κανονισμού 531/2012, σε συνδυασμό με το άρθρο 4, παράγραφος 2, πρώτο εδάφιο, και το άρθρο 2, παράγραφος 2, στοιχείο γ', του εκτελεστικού κανονισμού (ΕΕ) 2016/2286, την έννοια ότι μια τιμολογιακή επιλογή για την οποία απαιτείται η καταβολή τελών μπορεί να θεωρηθεί αυτή καθαυτή ως δέσμη ανοικτών δεδομένων;
- β) Σε περίπτωση καταφατικής απάντησης στο τρίτο προδικαστικό ερώτημα, υπό α': Ισχύει το ίδιο και σε περίπτωση όπως αυτή της κύριας δίκης, όταν δεν απαιτείται η καταβολή τελών για την τιμολογιακή επιλογή;

- 4) Σε περίπτωση καταφατικής απάντησης στο δεύτερο προδικαστικό ερώτημα, υπό α' ή γ', και αρνητικής στο τρίτο προδικαστικό ερώτημα, υπό α' ή β': Έχει το άρθρο 6β, παράγραφος 1, πρώτο εδάφιο, του κανονισμού 531/2012, σε συνδυασμό με το άρθρο 4, παράγραφος 2, πρώτο εδάφιο, του εκτελεστικού κανονισμού 2016/2286, σε περίπτωση όπως αυτή της κύριας δίκης, την έννοια ότι η εγχώρια συνολική λιανική τιμή του τιμολογιακού προγράμματος κινητής τηλεφωνίας πρέπει να χρησιμοποιείται για τον υπολογισμό ακόμη και του όγκου εκείνου που πρέπει να διατίθεται στους πελάτες περιαγωγής στο πλαίσιο μιας «fair use policy» η οποία αφορά μεμονωμένα την τιμολογιακή επιλογή αυτή καθαυτή;

(¹) Κανονισμός (ΕΕ) 531/2012 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 13ης Ιουνίου 2012, για την περιαγωγή σε δημόσια δίκτυα κινητών επικοινωνιών εντός της Ένωσης (ΕΕ 2012, L 172, σ. 10).

(²) Εκτελεστικός κανονισμός (ΕΕ) 2016/2286 της Επιτροπής, της 15ης Δεκεμβρίου 2016, για τη θέσπιση λεπτομερών κανόνων σχετικά με την εφαρμογή πολιτικής εύλογης χρήσης και τη μεθοδολογία εκτίμησης της βιωσιμότητας της κατάργησης των πρόσθετων τελών περιαγωγής λιανικής, καθώς και την αίτηση που υποβάλλει ο πάροχος περιαγωγής για τους σκοπούς της εν λόγω εκτίμησης (ΕΕ 2016, L 344, σ. 46).

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Tribunal Supremo (Ισπανία) στις 28 Νοεμβρίου 2019 — I κατά Banco de Caja España de Inversiones, Salamanca y Soria, S.A.U.

(Υπόθεση C-869/19)

(2020/C 87/06)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunal Supremo

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ανααιρεσείουσα: L

Αναερσιβλητη: Banco de Caja España de Inversiones, Salamanca y Soria, S.A.U.

Προδικαστικό ερώτημα

Αντίκειται στο άρθρο 6, παράγραφος 1, της οδηγίας 93/13/ΕΟΚ (¹) η εφαρμογή των δικονομικών αρχών της διαθέσεως, της αντιστοιχίας και της απαγορεύσεως της reformatio in peius, που εμποδίζουν το δικαστήριο το οποίο έχει επιληφθεί εφέσεως ασκηθείσας από τράπεζα κατά αποφάσεως με την οποία περιορίζεται χρονικώς η επιστροφή των ποσών που καταβλήθηκαν αχρεωστήτως από τον καταναλωτή συνεπεία ρήτρας κατωτάτου ορίου επιτοκίου που κηρύχθηκε άκυρη, να διατάξει την πλήρη επιστροφή των εν λόγω ποσών και να χειροτερεύσει με τον τρόπο αυτό τη θέση του εκκαλούντος, στο μέτρο που ο καταναλωτής δεν άσκησε έφεση βάλλουσα κατά του εν λόγω περιορισμού;

(¹) Οδηγία 93/13/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 5ης Απριλίου 1993, σχετικά με τις καταχρηστικές ρήτρες των συμβάσεων που συνάπτονται με καταναλωτές (ΕΕ 1993, L 95, σ. 29)

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Schleswig-Holsteinisches Verwaltungsgericht (Γερμανία) στις 29 Νοεμβρίου 2019 — Deutsche Umwelthilfe eV κατά Bundesrepublik Deutschland

(Υπόθεση C-873/19)

(2020/C 87/07)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Schleswig-Holsteinisches Verwaltungsgericht

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσα: Deutsche Umwelthilfe eV

Καθή: Bundesrepublik Deutschland

Προσεπικληθείσα: Volkswagen AG

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Έχει το άρθρο 9, παράγραφος 3, της Συμβάσεως για την πρόσβαση σε πληροφορίες, τη συμμετοχή του κοινού στη λήψη αποφάσεων και την πρόσβαση στη δικαιοσύνη σε θέματα περιβάλλοντος, που υπεγράφη στις 25 Ιουνίου 1998 στο Aarhus και εγκρίθηκε εξ ονόματος της Ευρωπαϊκής Κοινότητας με την απόφαση 2005/370/EK του Συμβουλίου, της 17ης Φεβρουαρίου 2005 ⁽¹⁾, σε συνδυασμό με το άρθρο 47 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, την έννοια ότι οι περιβαλλοντικές οργανώσεις πρέπει να έχουν, κατ' αρχήν, τη δυνατότητα να ζητούν ενώπιον δικαστηρίου την ακύρωση αποφάσεων με την οποία εγκρίνεται η κατασκευή επιβατηγών οχημάτων ντίζελ με συστήματα αναστολής, ενδεχομένως κατά παράβαση του άρθρου 5, παράγραφος 2, του κανονισμού (ΕΚ) 715/2007 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 20ής Ιουνίου 2007, που αφορά την έγκριση τύπου μηχανοκινήτων οχημάτων όσον αφορά εκπομπές από ελαφρά επιβατηγά και εμπορικά οχήματα (Euro 5 και Euro 6) και σχετικά με την πρόσβαση σε πληροφορίες επισκευής και συντήρησης οχημάτων ⁽²⁾;
- 2) Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως επί του πρώτου ερωτήματος:
 - α) Έχει το άρθρο 5, παράγραφος 2, του κανονισμού (ΕΚ) 715/2007, την έννοια ότι το κριτήριο για την ανάγκη χρήσεως συστημάτων αναστολής για λόγους προστασίας του κινητήρα από ζημία ή ατύχημα και για την ασφαλή λειτουργία του οχήματος είναι, κατ' αρχήν, το παρόν στάδιο εξέλιξης της τεχνολογίας υπό την έννοια του τεχνικώς εφικτού κατά τον χρόνο χορηγήσεως της εγκρίσεως τύπου ΕΚ;
 - β) Πρέπει, εκτός από το παρόν στάδιο εξέλιξης της τεχνικής, να λαμβάνονται υπόψη και άλλες περιστάσεις, οι οποίες ενδέχεται να οδηγήσουν στο συμπέρασμα ότι επιτρέπεται η χρήση συστήματος αναστολής, έστω και αν, λαμβανομένου υπόψη μόνο του εκάστοτε σταδίου εξέλιξης της τεχνολογίας, η «ανάγκη» χρήσης του συστήματος αυτού δεν θα «αιτιολογ[ούνταν]» υπό την έννοια του άρθρου 5, παράγραφος 2, εδάφιο 2, στοιχείο α', του κανονισμού (ΕΚ) 715/2007;

⁽¹⁾ Απόφαση του Συμβουλίου, της 17ης Φεβρουαρίου 2005, για σύναψη, εξ ονόματος της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, της σύμβασης για την πρόσβαση σε πληροφορίες, τη συμμετοχή του κοινού στη λήψη αποφάσεων και την πρόσβαση στη δικαιοσύνη σε θέματα περιβάλλοντος (ΕΕ 2005, L 124, σ. 1).

⁽²⁾ ΕΕ 2007, L 171, σ. 1.

**Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Amtsgericht Düsseldorf (Γερμανία) στις
3 Δεκεμβρίου 2019 — VZ κ.λπ. κατά Eurowings GmbH**

(Υπόθεση C-880/19)

(2020/C 87/08)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Amtsgericht Düsseldorf

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ενάγοντες: VZ κ.λπ.

Εναγομένη: Eurowings GmbH

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Έχει το άρθρο 5, παράγραφος 1, στοιχείο γ', περίπτωση iii, του κανονισμού (ΕΚ) 261/2004 ⁽¹⁾, την έννοια ότι η εκεί προβλεπόμενη μεταφορά με άλλη πτήση, που επιτρέπει στον επιβάτη να αναχωρήσει όχι περισσότερο από μία ώρα νωρίτερα από την προγραμματισμένη ώρα αναχώρησης, πρέπει να πραγματοποιηθεί από τον ίδιο τόπο αναχώρησης της πτήσεως για την οποία υπάρχει κράτηση, ή νοείται και αναχώρηση από άλλο αεροδρόμιο;

- 2) Στην περίπτωση που νοείται και αναχώρηση από άλλο αεροδρόμιο, είναι κρίσιμο μόνο το στοιχείο ότι η αναχώρηση πραγματοποιείται όχι περισσότερο από μία ώρα πριν την προγραμματισμένη ώρα αναχώρησης, ανεξαρτήτως της αποστάσεως που πρέπει να διανύσει ο επιβάτης έως το αεροδρόμιο, ή πρέπει να υπολογισθεί η χρονική απόκλιση σε συνάρτηση και με την απόσταση που πρέπει να διανύσει ο επιβάτης έως το αεροδρόμιο;

(¹) Κανονισμός (ΕΚ) 261/2004 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 11ης Φεβρουαρίου 2004, για τη θέσπιση κοινών κανόνων αποζημίωσης των επιβατών αεροπορικών μεταφορών και παροχής βοήθειας σε αυτούς σε περίπτωση άρνησης επιβίβασης και ματαίωσης ή μεγάλης καθυστέρησης της πτήσης και για την κατάργηση του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 295/91 (ΕΕ 2004, L 46, σ. 1).

**Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Audiencia Provincial de Barcelona (Ισπανία)
στις 3 Δεκεμβρίου 2019 — Sumal, S.L. κατά Mercedes Benz Trucks España, S.L.**

(Υπόθεση C-882/19)

(2020/C 87/09)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Αιτούν δικαστήριο

Audiencia Provincial de Barcelona

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Εκκαλούσα: Sumal, S.L.

Εφεσίβλητη: Mercedes Benz Trucks España, S.L.

Προδικαστικά ερωτήματα

- A) Είναι επιτρεπτή, σύμφωνα με την αρχή της οικονομικής ενότητας που απορρέει από τη νομολογία του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης, η επέκταση της ευθύνης της μητρικής εταιρίας στη θυγατρική ή εφαρμόζεται η εν λόγω αρχή μόνον για την επέκταση της ευθύνης των θυγατρικών στη μητρική εταιρία;
- B) Στο πλαίσιο των ενδοομιλικών σχέσεων, πρέπει η διεύρυνση της έννοιας της οικονομικής ενότητας να πραγματοποιείται με αποκλειστικό γνώμονα την άσκηση ελέγχου ή μπορεί να στηρίζεται και σε άλλα κριτήρια, όπως, μεταξύ άλλων, το ενδεχόμενο όφελος της θυγατρικής εταιρίας από την παράβαση;
- Γ) Σε περίπτωση που γίνει δεκτό ότι η ευθύνη της μητρικής εταιρίας μπορεί να επεκταθεί στη θυγατρική, υπό ποιες προϋποθέσεις θα ήταν τούτο δυνατό;
- Δ) Σε περίπτωση που, με την απάντηση επί των ανωτέρω ερωτημάτων, γίνει δεκτή η δυνατότητα επέκτασης της ευθύνης για τις πράξεις των μητρικών εταιριών στις θυγατρικές εταιρίες, θα ήταν σύμφωνη με την εν λόγω αρχή του δικαίου της Ένωσης εθνική διάταξη, όπως αυτή του άρθρου 71, παράγραφος 2 του Ley de Defensa de la Competencia [νόμου περί προστασίας του ανταγωνισμού], η οποία προβλέπει μόνον τη δυνατότητα επέκτασης της ευθύνης της θυγατρικής εταιρίας στη μητρική, και τούτο υπό την προϋπόθεση ότι η μητρική εταιρία ασκεί έλεγχο στη θυγατρική;

**Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Verwaltungsgerichtshof Baden-Württemberg
(Γερμανία) στις 10 Δεκεμβρίου 2019 — CF, DN κατά Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας**

(Υπόθεση C-901/19)

(2020/C 87/10)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Verwaltungsgerichtshof Baden-Württemberg

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγοντες και εκκαλούντες: CF, DN

Καθής και εφεισίβλητη: Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Αντιτίθενται τα άρθρα 15, στοιχείο γ', και 2, στοιχείο στ', της οδηγίας 2011/95/ΕΕ ⁽¹⁾ στην ερμηνεία και την εφαρμογή διατάξεως του εθνικού δικαίου κατά την οποία σοβαρή και προσωπική απειλή κατά της ζωής ή της σωματικής ακεραιότητας αμάχου λόγω αδιάκριτης ασκήσεως βίας σε καταστάσεις ένοπλης συρράξεως (υπό την έννοια ότι ο άμαχος, λόγω της παρουσίας του και μόνο στην οικεία περιοχή, διατρέχει πραγματικό κίνδυνο να εκτεθεί σε τέτοια απειλή), στις περιπτώσεις εκείνες στις οποίες η απειλή δεν αφορά ειδικώς το πρόσωπο αυτό λόγω περιστάσεων σχετικών με την προσωπική του κατάσταση, μπορεί να συντρέχει μόνο αν έχει ήδη διαπιστωθεί η ύπαρξη ελάχιστου αριθμού άμαχων θυμάτων (νεκρών και τραυματιών);
- 2) Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στο πρώτο ερώτημα: πρέπει, κατά την εκτίμηση περί της υπάρξεως απειλής υπό την ανωτέρω έννοια, να λαμβάνονται πλήρως υπόψη όλες οι περιστάσεις της συγκεκριμένης περιπτώσεως; Εάν όχι: ποιες άλλες απαιτήσεις θέτει το δίκαιο της Ένωσης σε σχέση με την εκτίμηση αυτή;

⁽¹⁾ Οδηγία 2011/95/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 13ης Δεκεμβρίου 2011, σχετικά με τις απαιτήσεις για την αναγνώριση των υπηκόων τρίτων χωρών ή των απάτριδων ως δικαιούχων διεθνούς προστασίας, για ένα ενιαίο καθεστώς για τους πρόσφυγες ή για τα άτομα που δικαιούνται επικουρική προστασία και για το περιεχόμενο της παρεχόμενης προστασίας (ΕΕ 2011, L 337, σ. 9).

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Bundesfinanzhof (Γερμανία) στις 11 Δεκεμβρίου 2019 — Q-GmbH κατά Finanzamt Z

(Υπόθεση C-907/19)

(2020/C 87/11)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Bundesfinanzhof

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσα και αναιρεσείουσα: Q-GmbH

Καθού και αναιρεσίβλητο: Finanzamt Z

Προδικαστικό ερώτημα

Υφίσταται υπηρεσία περιλαμβανομένη στις ασφαλιστικές και αντασφαλιστικές εργασίες η οποία παρέχεται, με απαλλαγή από τον φόρο, από τους ασφαλιστές και ασφαλιστικούς πράκτορες, κατά την έννοια του άρθρου 135, παράγραφος 1, στοιχείο α', της οδηγίας 2006/112/ΕΕ του Συμβουλίου, της 28ης Νοεμβρίου 2006, σχετικά με το κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας ⁽¹⁾, όταν υποκείμενος στον φόρο, που ασκεί δραστηριότητα ασφαλιστικής διαμεσολαβήσεως για μια ασφαλιστική εταιρία, παρέχει και στην εταιρία αυτή το ασφαλιστικό προϊόν που αποτελεί το αντικείμενο της διαμεσολαβήσεως;

⁽¹⁾ ΕΕ 2006, L 347, σ. 1.

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Consiglio di Stato (Ιταλία) στις 12 Δεκεμβρίου 2019 — Ministero della Giustizia, εκπροσωπούμενο από τον εν ενεργεία Υπουργό κατά GN

(Υπόθεση C-914/19)

(2020/C 87/12)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Αιτούν δικαστήριο

Consiglio di Stato

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Αναιρεσείων: Ministero della Giustizia, εκπροσωπούμενο από τον εν ενεργεία Υπουργό

Αναιρεσίβλητη: GN

Άλλοι διάδικοι: HM, JL, JJ

Προδικαστικό ερώτημα

Αντιτίθενται το άρθρο 21 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, το άρθρο 10 ΣΛΕΕ και το άρθρο 6 της οδηγίας 2000/78/ΕΚ ⁽¹⁾ του Συμβουλίου, της 27ης Νοεμβρίου 2000, κατά το μέρος που απαγορεύουν τις διακρίσεις λόγω ηλικίας κατά την πρόσβαση στην απασχόληση, στη δυνατότητα κράτους μέλους να επιβάλλει όριο ηλικίας για την πρόσβαση στο επάγγελμα του συμβολαιογράφου;

⁽¹⁾ Οδηγία 2000/78/ΕΚ του Συμβουλίου, της 27ης Νοεμβρίου 2000, για τη διαμόρφωση γενικού πλαισίου για την ίση μεταχείριση στην απασχόληση και την εργασία (ΕΕ 2000, L 303, σ. 16).

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Najvyšší súd Slovenskej republiky (Σλοβακική Δημοκρατία) στις 16 Δεκεμβρίου 2019 — Ποινική διαδικασία κατά Χ.Υ.

(Υπόθεση C-919/19)

(2020/C 87/13)

Γλώσσα διαδικασίας: η σλοβακική

Αιτούν δικαστήριο

Najvyšší súd Slovenskej republiky

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Generálna prokuratúra Slovenskej republiky, Χ.Υ.

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Έχει το άρθρο 4, παράγραφος 1, στοιχείο α', της αποφάσεως-πλαισίου ⁽¹⁾ την έννοια ότι τα κριτήρια που προβλέπονται σε αυτό πληρούνται μόνον όταν ο κατάδικος έχει στο κράτος μέλος της ιθαγένειάς του οικογενειακούς, κοινωνικούς, επαγγελματικούς ή άλλους δεσμούς από τους οποίους μπορεί ευλόγως να συναχθεί ότι η εκτέλεση της ποινής στο εν λόγω κράτος μπορεί να διευκολύνει την κοινωνική επανένταξή του, και ότι συνεπώς το άρθρο αυτό αντιτίθεται σε διάταξη εθνικού δικαίου, όπως το άρθρο 4, παράγραφος 1, στοιχείο α, του νόμου 549/2011 (όπως ισχύει έως την 31η Δεκεμβρίου 2019), που επιτρέπει στις εν λόγω περιπτώσεις την αναγνώριση και εκτέλεση καταδικαστικής αποφάσεως απλώς και μόνο βάσει της συνήθους διαμονής η οποία καταχωρίστηκε τυπικά στο κράτος εκτέλεσεως, χωρίς να λαμβάνεται υπόψη εάν ο κατάδικος έχει στο εν λόγω κράτος συγκεκριμένους δεσμούς που μπορούν να ενισχύσουν την κοινωνική επανένταξή του;

- 2) Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στο προηγούμενο ερώτημα, έχει το άρθρο 4, παράγραφος 2, της αποφάσεως-πλαίσου την έννοια ότι, ακόμη και στην περίπτωση που ρυθμίζεται στο άρθρο 4, παράγραφος 1, στοιχείο α', της αποφάσεως-πλαίσου, η αρμόδια αρχή του κράτους εκδόσεως οφείλει να εξακριβώσει, ήδη πριν από τη διαβίβαση της αποφάσεως και του πιστοποιητικού, ότι η εκτέλεση της ποινής από το κράτος εκτελέσεως εξυπηρετεί τον σκοπό της διευκολύνσεως της κοινωνικής επανεντάξεως του καταδίκου, και η προαναφερθείσα αρχή οφείλει συγχρόνως να αναφέρει στο μέρος δ', σημείο 4, του πιστοποιητικού τις συλλεγείσες για τον σκοπό αυτό πληροφορίες, ιδίως εάν ο κατάδικος, στο πλαίσιο της γνώμης που εξέφρασε κατά το άρθρο 6, παράγραφος 3, της αποφάσεως-πλαίσου, ισχυρίζεται ότι έχει συγκεκριμένους οικογενειακούς, κοινωνικούς ή επαγγελματικούς δεσμούς στο κράτος εκδόσεως;
- 3) Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στο πρώτο ερώτημα, έχει το άρθρο 9, παράγραφος 1, στοιχείο β', της αποφάσεως-πλαίσου την έννοια ότι υφίσταται λόγος μη αναγνωρίσεως και μη εκτελέσεως καταδικαστικής αποφάσεως και όταν, στην περίπτωση που προβλέπεται στο άρθρο 4, παράγραφος 1, στοιχείο α', της αποφάσεως-πλαίσου, δεν αποδεικνύεται, παρά τη διαβούλευση που προβλέπει η παράγραφος 3 της εν λόγω διατάξεως και την ενδεχόμενη παροχή των λοιπών αναγκαίων πληροφοριών, η ύπαρξη οικογενειακών, κοινωνικών, επαγγελματικών ή άλλων δεσμών από τους οποίους μπορεί ευλόγως να συναχθεί ότι η εκτέλεση της ποινής στο κράτος εκτελέσεως μπορεί να διευκολύνει την κοινωνική επανένταξη του καταδίκου;

(¹) Απόφαση-πλαίσιο 2008/909/ΔΕΥ του Συμβουλίου, της 27ης Νοεμβρίου 2008, σχετικά με την εφαρμογή της αρχής της αμοιβαίας αναγνώρισης σε ποινικές αποφάσεις οι οποίες επιβάλλουν ποινές στερητικές της ελευθερίας ή μέτρα στερητικά της ελευθερίας, για το σκοπό της εκτέλεσής τους στην Ευρωπαϊκή Ένωση (ΕΕ 2008, L 327, σ. 27), όπως τροποποιήθηκε με την απόφαση 2009/299/ΔΕΥ του Συμβουλίου, της 26ης Φεβρουαρίου 2009 (ΕΕ 2009, L 81, σ. 24).

**Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Bundesfinanzgericht (Αυστρία) στις
20 Δεκεμβρίου 2019 — Titanium Ltd**

(Υπόθεση C-931/19)

(2020/C 87/14)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Bundesfinanzgericht

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσα: Titanium Ltd

Καθής: Finanzamt Wien 1/23

Προδικαστικό ερώτημα (¹)

Έχει ο όρος «μόνιμη εγκατάσταση» την έννοια ότι πρέπει να υπάρχει σε μόνιμη βάση κατάλληλη υποδομή σε ανθρώπινους και τεχνικούς πόρους και, ως εκ τούτου, επιβάλλεται να απασχολείται στην εγκατάσταση το προσωπικό του παρέχοντος υπηρεσίες ή δύναται να θεωρηθεί ότι υφίσταται «μόνιμη εγκατάσταση» ακόμη και χωρίς ανθρώπινο δυναμικό στη συγκεκριμένη περίπτωση της φορολογητέας εκμισθώσεως ακινήτου κείμενου στην ημεδαπή η οποία συνιστά απλώς παθητική παροχή υπό μορφή ανοχής;

(¹) Για την ερμηνεία της οδηγίας 2006/112/EK του Συμβουλίου, της 28ης Νοεμβρίου 2006, σχετικά με το κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας (ΕΕ 2006, L 347, σ. 1) όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 2008/8/EK (ΕΕ 2008, L 44, σ. 11), καθώς και του εκτελεστικού κανονισμού (ΕΕ) 282/2011 του Συμβουλίου, της 15ης Μαρτίου 2011, για τη θέσπιση μέτρων εφαρμογής της οδηγίας 2006/112/EK (ΕΕ 2011, L 77, σ. 1).

Αναίρεση που άσκησε στις 20 Δεκεμβρίου 2019 η Autostrada Wielkopolska S.A. κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (ένατο τμήμα) στις 24 Οκτωβρίου 2019 στην υπόθεση T-778/17, Autostrada Wielkopolska S.A. κατά Επιτροπής

(Υπόθεση C-933/19 P)

(2020/C 87/15)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Ανααιρεσείουσα: Autostrada Wielkopolska S.A. (εκπρόσωποι: O. Geiss, Rechtsanwalt, T. Siakka, δικηγόρος)

Λοιποί διάδικοι στην ανααιρετική διαδικασία: Ευρωπαϊκή Επιτροπή, Δημοκρατία της Πολωνίας

Αιτήματα

Η ανααιρεσείουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να ανατρέψει την ανααιρεσιβαλλόμενη απόφαση·
- να ακυρώσει την απόφαση (ΕΕ) 2018/556 της Επιτροπής, της 25ης Αυγούστου 2017, σχετικά με την κρατική ενίσχυση αριθ. SA.35356 (2013/C) (πρώην 2013/NN, πρώην 2012/N) που χορήγησε η Πολωνία υπέρ της εταιρίας Autostrada Wielkopolska S.A. ή, επικουρικώς, να αναπέμψει την υπόθεση στο Γενικό Δικαστήριο και, εν πάση περιπτώσει,
- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα της ανααιρεσείουσας στην ανααιρετική διαδικασία και στη διαδικασία στην υπόθεση T-778/17 ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου.

Λόγοι ανατρέσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της ανατρέσεως της, η ανααιρεσείουσα προβάλλει τέσσερις λόγους ανατρέσεως.

Πρώτος λόγος: Το Γενικό Δικαστήριο, απορρίπτοντας τον πρώτο λόγο ακυρώσεως που προέβαλε πρωτοδικώς η ανααιρεσείουσα, υπέπεσε σε πρόδηλο νομικό σφάλμα διότι, μολονότι διαπίστωσε ορθώς ότι η Επιτροπή όφειλε να παράσχει στην ανααιρεσείουσα τη δυνατότητα να υποβάλει εκ νέου παρατηρήσεις κατά τη διάρκεια της διοικητικής διαδικασίας (διαπίστωση η οποία δεν αμφισβητείται με την αναίρεση), εφάρμοσε εντούτοις εσφαλμένο νομικό κριτήριο (κρίνοντας ότι πρέπει να αποδεικνύεται ότι η εν λόγω παράλειψη ήταν ικανή να ασκήσει επιρροή στην απόφαση), παραμόρφωσε το περιεχόμενο της απόφασης της Επιτροπής και δεν αιτιολόγησε προσηκόντως τη διαπίστωσή του ότι δεν πληρούνταν το (εσφαλμένο) κριτήριο.

Δεύτερος λόγος: Στα νομικά σφάλματα στα οποία υπέπεσε το Γενικό Δικαστήριο συγκαταλέγεται παράλειψή του να ελέγξει την εφαρμογή από την Επιτροπή του κριτηρίου του ιδιώτη επενδυτή με γνώμονα το ορθό νομικό κριτήριο, κατά παράβαση του άρθρου 107, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ, υπέρβαση των ορίων της εξουσίας ελέγχου που διαθέτει καθόσον υποκατέστησε την Επιτροπή στην αιτιολόγηση της προσβαλλόμενης αποφάσεως, αντιστροφή του βάρους αποδείξεως, μη παράθεση προσήκουσας αιτιολογίας, παραμόρφωση των αποδεικτικών στοιχείων, παράβαση των κανόνων περί αποδείξεως (σχετικά με τις διαπιστώσεις στις οποίες προέβη και με την υποχρέωσή του να ελέγξει την κρίση της Επιτροπής με γνώμονα το εφαρμοστέο νομικό κριτήριο) και παραβίαση της θεμελιώδους αρχής της υπεροχής του δικαίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Πιο συγκεκριμένα, τα σφάλματα συνίστανται στη διαπίστωση ότι η Επιτροπή δεν υποχρεούταν να λάβει υπόψη και να αξιολογήσει τη μεταβολή στον κίνδυνο πληθωρισμού και στον κίνδυνο συναλλαγματικής ισοτιμίας, στο ότι το Γενικό Δικαστήριο στηρίχτηκε στον νόμο της 28ης Ιουλίου 2005 ως περιορισμό του κριτηρίου του ιδιώτη επενδυτή, στη διαπίστωση ότι η Επιτροπή δεν υποχρεούταν να λάβει υπόψη και να εξετάσει τον κίνδυνο καταγγελίας της σύμβασης και ανάκυψης δικαστικής διαφοράς και σε σφάλματα σχετικά με την κρίση του Γενικού Δικαστηρίου περί του τρίτου στοιχείου της αιτιολογικής σκέψης 152 της απόφασης της Επιτροπής.

Τρίτος λόγος: Το Γενικό Δικαστήριο, απορρίπτοντας το δεύτερο σκέλος του δεύτερου λόγου ακυρώσεως, υπέπεσε σε πρόδηλο νομικό σφάλμα καθόσον εφάρμοσε εσφαλμένως το εφαρμοστέο κριτήριο, υποκατέστησε ανεπίτρεπτα την Επιτροπή στην αιτιολόγηση, αντέστρεψε το βάρος αποδείξεως, δεν παρέθεσε προσήκουσα αιτιολογία και παρέβη τους κανόνες περί αποδείξεως.

Τέταρτος λόγος: Το Γενικό Δικαστήριο, απορρίπτοντας το πρώτο σκέλος του πέμπτου λόγου ακυρώσεως, υπέπεσε σε νομικό σφάλμα καθόσον παραμόρφωσε το σαφές περιεχόμενο των αποδεικτικών στοιχείων και δεν παρέθεσε προσηκούμενη αιτιολογία.

Αναίρεση που άσκησαν στις 20 Δεκεμβρίου 2019 οι Algebris (UK) Ltd, Anchorage Capital Group LLC κατά της διατάξεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (όγδοο τμήμα) στις 10 Οκτωβρίου 2019 στην υπόθεση T-2/19, Algebris (UK) και Anchorage Capital Group κατά SRB

(Υπόθεση C-934/19 P)

(2020/C 87/16)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Αναιρεσείουσες: Algebris (UK) Ltd, Anchorage Capital Group LLC (εκπρόσωποι: T. Soames, avocat, N. Chesaites, advocaat, R. East, Solicitor, D. Mackersie, Barrister)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Ενιαίο Συμβούλιο Εξυγίανσης (SRB)

Αιτήματα

Οι αναιρεσείουσες ζητούν από το Δικαστήριο:

- να ανατρέξει το πρώτο σημείο του διατακτικού της αναιρεσιβαλλόμενης αποφάσεως·
- να ανατρέξει το δεύτερο σημείο του διατακτικού της αναιρεσιβαλλόμενης αποφάσεως και να υποχρεώσει το SRB να φέρει τα δικαστικά του έξοδα, καθώς και τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκαν οι αναιρεσείουσες στο πλαίσιο της πρωτοβάθμιας και της παρούσας διαδικασίας, και
- να αναγνωρίσει ότι οι αναιρεσείουσες νομιμοποιούνται να ζητήσουν την ακύρωση της αποφάσεως που προσέβαλαν ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου.

Λόγοι ανατρέσεως και κύρια επιχειρήματα

Στο πλαίσιο του πρώτου λόγου ανατρέσεως, οι αναιρεσείουσες προβάλλουν ότι το Γενικό Δικαστήριο, καθόσον έκρινε ότι οι αναιρεσείουσες δεν θίγονται άμεσα, υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο, διότι ερμήνευσε εσφαλμένα το άρθρο 20, παράγραφος 11, πρώτο εδάφιο, του κανονισμού (ΕΕ) 806/2014⁽¹⁾ (στο εξής: κανονισμός SRMR) και προσέβαλε το δικαίωμα ιδιοκτησίας των αναιρεσειουσών.

Το Γενικό Δικαστήριο κατέληξε μέσω της ερμηνείας του στο συμπέρασμα ότι σε περίπτωση όπως η επίμαχη: (1) πρόσωπα των οποίων τα περιουσιακά στοιχεία κατασχέθηκαν, όπως οι αναιρεσείουσες, νομιμοποιούνται να προσβάλουν την παράλειψη της διενέργειας εκ των υστέρων οριστικής αποτίμησης μόνο στην περίπτωση που δικαιούνται να λάβουν την αποζημίωση η οποία προβλέπεται στο άρθρο 20, παράγραφος 11, δεύτερο εδάφιο, στοιχείο β', του κανονισμού SRMR· (2) η αποζημίωση του άρθρου 20, παράγραφος 11, δεύτερο εδάφιο, στοιχείο β', καταβάλλεται μόνον όταν το σχέδιο εξυγίανσης που εφαρμόζεται χρησιμοποιεί είτε το εργαλείο διάσωσης με ίδια μέσα που προβλέπεται στο άρθρο 27 του κανονισμού SRMR είτε το εργαλείο μεταβατικού ιδρύματος που προβλέπεται στο άρθρο 25 του κανονισμού SRMR είτε το εργαλείο διαχωρισμού στοιχείων που προβλέπεται στο άρθρο 26 του κανονισμού SRMR· (3) ως εκ τούτου, πιστωτές (και μέτοχοι) δεν νομιμοποιούνται να προσβάλουν την ως άνω παράλειψη. Κατά συνέπεια, όπως προβάλλουν οι αναιρεσείουσες, σε περίπτωση όπως η επίμαχη, στην οποία δύσκολα μπορεί κανείς να φανταστεί ότι τρίτο πρόσωπο, πέραν των μετόχων και των πιστωτών σε βάρος των οποίων έχει επιβληθεί η κατάσχεση, θα νομιμοποιούνταν να προσβάλει την παράλειψη του SRB να διενεργήσει εκ των υστέρων οριστική αποτίμηση, το SRB μπορεί νομίμως να βασιστεί σε βαθιά προβληματικές και εξαιρετικά αναξιόπιστες προσωρινές αποτιμήσεις. Οι αναιρεσείουσες θίγονται άμεσα από την απόφαση να μη διενεργηθεί οριστική αποτίμηση, διότι πιθανότατα μία υπ' αριθ. 1 ή 2 εκ των υστέρων οριστική αποτίμηση θα επιβεβαίωνε ότι ο τρόπος υπολογισμού της οικονομικής αξίας της τράπεζας ήταν εσφαλμένος και θα υποχρέωνε, ως εκ τούτου, το SRB να εξετάσει εάν είναι σκόπιμο να αποζημιώσει τις αναιρεσείουσες μέσω επανεγγραφής των απαιτήσεων των πιστωτών και/ή μέσω αύξησης της αξίας του ανταλλάγματος που καταβλήθηκε από την Santander βάσει του άρθρου 20, παράγραφος 12, του κανονισμού SRMR. Σε περίπτωση που το SRB αποφάσιζε στο πλαίσιο της διακριτικής της ευχέρειας να μην καταβληθεί αποζημίωση στις αναιρεσείουσες, η απόφαση αυτή θα μπορούσε επίσης να αποτελέσει αντικείμενο προσφυγής ή αγωγής αποζημιώσεως.

Η εκ μέρους του Γενικού Δικαστηρίου ερμηνεία του άρθρου 20, παράγραφος 11 προσβάλλει, επίσης, το δικαίωμα ιδιοκτησίας των αναιρεσιουσών, το οποίο κατοχυρώνεται στο άρθρο 17 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων, διότι η εκ των υστέρων οριστική αποτίμηση είναι αναγκαία προκειμένου να διασφαλιστεί ότι: (1) η κατάσχεση των ομολόγων της κατηγορίας 1 και 2 των αναιρεσιουσών διενεργείται υπό τις νόμιμες προϋποθέσεις, και (2) καταβάλλεται δίκαιη αποζημίωση μέσω, ειδικότερα, του καθορισμού της αξίας της τράπεζας βάσει εκ των υστέρων οριστικής αποτίμησης.

2. Στο πλαίσιο του δευτέρου λόγου αναιρέσεως, οι αναιρεσιούσες προβάλλουν ότι, εν πάση περιπτώσει, το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο, καθόσον διαπίστωσε ότι οι αναιρεσιούσες δεν δικαιούνταν αποζημίωση βάσει του άρθρου 20, παράγραφος 12, στοιχείο α', του κανονισμού SRMR, διότι ερμήνευσε εσφαλμένα τη διάταξη αυτή και παραβίασε την αρχή της απαγόρευσης της διακριτικής μεταχείρισης.

Οι αναιρεσιούσες προβάλλουν ότι υπάρχουν δύο λόγοι για τους οποίους το άρθρο 20, παράγραφος 12, στοιχείο α', πρέπει, στον τομέα της εξυγίανσης των τραπεζών, να συμπεριλαμβάνει και τις περιπτώσεις στις οποίες η αξία των σχετικών κεφαλαιακών μέσων (και, ειδικότερα, των ομολόγων της κατηγορίας 1 και 2) απομειώνεται κατά ποσοστό 100 % (όπως εν προκειμένω), ανεξαρτήτως του εάν η αξία τους απομειώνεται μέσω των εργαλείων που προβλέπονται στο άρθρο 22, παράγραφος 1, του κανονισμού SRMR ή μέσω του εργαλείου διάσωσης με ίδια μέσα. Πρώτον, η προσέγγιση αυτή συνάδει προς το γεγονός ότι η «διάσωση με ίδια μέσα» κατά ποσοστό 100 % και η «απομείωση της αξίας» ή η «μετατροπή» των ομολόγων της κατηγορίας 1 και 2 κατά ποσοστό 100 % είναι κατ' ουσίαν ταυτοσημες (παράγουν, δηλαδή, τα ίδια οικονομικά αποτελέσματα), διότι και στις δύο περιπτώσεις είτε η αξία χρέους μιας τράπεζας έναντι των πιστωτών της απομειώνεται, είτε το χρέος μετατρέπεται σε ίδιο κεφάλαιο. Δεύτερον, θα δημιουργούνταν διακρίσεις και στρεβλώσεις, εάν πιστωτές ή μέτοχοι δεν δικαιούνταν βάσει του άρθρου 22, παράγραφος 1, του κανονισμού SRMR αποζημίωση για την απομείωση ή τη μετατροπή των χρεωστικών τους μέσων, ενώ δικαιούνταν αποζημίωση μέτοχοι ή πιστωτές για την απομείωση ή μετατροπή της αξίας των χρεωστικών τους μέσων λόγω της διάσωσης με ίδια μέσα που προβλέπεται στο άρθρο 27 του κανονισμού SRMR, παρόλο που: (1) ο νομικός μηχανισμός για την απομείωση της αξίας και τη μετατροπή των χρεωστικών μέσων βάσει του άρθρου 21 του κανονισμού SRMR, και την απομείωση της αξίας και τη μετατροπή των χρεωστικών μέσων στο πλαίσιο διάσωσης με ίδια μέσα που προβλέπεται στο άρθρο 27, καθώς και τα πρακτικά τους αποτελέσματα, ταυτίζονται, και (2) αμφότερα τα εργαλεία βασίστηκαν στην ίδια προσωρινή αποτίμηση.

(¹) Κανονισμός (ΕΕ) 806/2014 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 15ης Ιουλίου 2014, περί θεσπίσεως ενιαίων κανόνων και διαδικασίας για την εξυγίανση πιστωτικών ιδρυμάτων και ορισμένων επιχειρήσεων επενδύσεων στο πλαίσιο ενός Ενιαίου Μηχανισμού Εξυγίανσης και ενός Ενιαίου Ταμείου Εξυγίανσης και τροποποίησης του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1093/2010 (ΕΕ 2014, L 225, σ. 1).

Αναίρεση που άσκησε στις 23 Δεκεμβρίου 2019 η Carmen Liaño Reig κατά της διατάξεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (όγδοο τμήμα) στις 24 Οκτωβρίου 2019 στην υπόθεση T-557/17, Liaño Reig κατά ΕΣΕ

(Υπόθεση C-947/19 P)

(2020/C 87/17)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Διάδικοι

Αναιρεσιούσα: Carmen Liaño Reig (εκπρόσωπος: F. López Antón, abogado)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Ενιαίο Συμβούλιο Εξυγίανσης

Αιτήματα

Η αναιρεσιούσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- (i) Να δεχθεί την παρούσα αίτηση αναίρέσεως και να αναρέσει την από 24 Οκτωβρίου 2019 διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου (όγδοο τμήμα) στην υπόθεση T-557/17 (Carmen Liaño Reig κατά Ενιαίου Συμβουλίου Εξυγίανσης) στο μέτρο που κρίνει απαράδεκτη την προσφυγή-αγωγή της αναιρεσιούσας ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου και καταδικάζει την αναιρεσιούσα στα δικαστικά έξοδα του ΕΣΕ με τα σημεία 1 και 3, αντιστοίχως, του διατακτικού της.
- (ii) Δυνάμει του άρθρου 61, πρώτο εδάφιο, του Οργανισμού του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης, να αποφανθεί οριστικά επί της διαφοράς που αποτελεί αντικείμενο της προσφυγής-αγωγής (στο εξής: προσφυγής) την οποία άσκησε η αναιρεσιούσα ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου στην προπαρατεθείσα υπόθεση, κάνοντας πλήρως δεκτά τα αιτήματα που διατύπωσε η αναιρεσιούσα στην ως άνω προσφυγή, εάν θεωρήσει ότι η διαφορά είναι ώριμη προς εκδίκαση, διαφορετικά να αναπέμψει την υπόθεση στο Γενικό Δικαστήριο για να την κρίνει, επιφυλασσόμενο ως προς τα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι αναιρέσεως και κύρια επιχειρήματα

Α) Σχετικά με το απαράδεκτο της προσφυγής καθόσον με τη διάταξη κρίθηκε ότι η ζητηθείσα από την αναιρεσείουσα μερική ακύρωση της αποφάσεως εξυγίανσης δεν μπορεί να διαχωριστεί από τα υπόλοιπα στοιχεία του καθεστώτος εξυγίανσης χωρίς να θιγεί η ουσία της αποφάσεως περί εξυγίανσης.

1° Το μέρος του σκεπτικού που περιλαμβάνεται στη σκέψη 40 της διατάξεως πάσχει από έλλειψη αιτιολογίας.

2° Η διαπίστωση που περιέχεται στη σκέψη 40 της διατάξεως είναι εσφαλμένη και αβάσιμη καθόσον δεν λαμβάνει υπόψη τα στοιχεία σχετικά με το ύψος των μέσων της κατηγορίας 2 στα οποία παραπέμπει το άρθρο 6, σημείο 1, στοιχείο δ', της αποφάσεως περί εξυγίανσης και τα οποία μετατράπηκαν σε μετοχές της Banco Popular.

3° Η διάταξη δεν λαμβάνει υπόψη τη σχετική νομολογία του Δικαστηρίου κατά την οποία η μεταβολή της ουσίας της πράξεως πρέπει να εκτιμηθεί βάσει αντικειμενικού κριτηρίου.

4° Στις σκέψεις 30 και 35, η διάταξη πάσχει από έλλειψη αιτιολογίας όσον αφορά την υποτιθέμενη ανάγκη μετατροπής όλων των μέσων της κατηγορίας 2 ως αναγκαία προϋπόθεση για την εκτέλεση του εργαλείου εξυγίανσης που συνίσταται στην πώληση δραστηριοτήτων.

5° Η διάταξη πάσχει από πλάνη περί το δίκαιο καθόσον βασίζεται στην υποβληθείσα από την Banco de Santander προσφορά αγοράς, η οποία δεν συμπεριλαμβάνεται στη δικογραφία.

6° Η διάταξη πάσχει από πλάνη περί το δίκαιο καθόσον δεν λαμβάνει υπόψη στις σκέψεις 31 και 32 τις αναπτύξεις της αναιρεσείουσας σε σχέση με την αποτελεσματικότητα της δεύτερης αποτίμησης και δεν αξιολογεί τα στοιχεία της δικογραφίας που τεκμηριώνουν τις εν λόγω αναπτύξεις.

7° Η σκέψη 42 της διατάξεως πάσχει από πλάνη περί το δίκαιο λόγω μη θεμελιώσεως της αιτιολογίας της.

8° Η διάταξη αγνοεί τα όσα υποστήριξε η αναιρεσείουσα περί εφαρμογής του άρθρου 21, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του κανονισμού σε σχέση με την εκπλήρωση της απαίτησης περί δυνατότητας διαχωρισμού και ως εκ τούτου η αιτιολογία της σκέψεως 42 της διατάξεως είναι εσφαλμένη.

Β) Σχετικά με το απαράδεκτο της προσφυγής καθόσον με τη διάταξη κρίθηκε ότι η μερική ακύρωση της αποφάσεως περί εξυγίανσης την οποία επιζητεί η αναιρεσείουσα αντιβαίνει στην αρχή της ίσης μεταχείρισης πιστωτών της ίδιας κατηγορίας.

9° Στις σκέψεις 48 και 51, η διάταξη υποπίπτει σε πλάνη κατά την εκτίμηση των όσων υποστήριξε η αναιρεσείουσα.

10° Οι σκέψεις 45 και 46 της διατάξεως πάσχουν από πλάνη περί το δίκαιο καθόσον κακώς εφαρμόζουν σε σχέση με τα ομόλογα BPEF τη γενική αρχή εξυγίανσης που προβλέπεται στο άρθρο 15, σημείο 1, στοιχείο στ', του κανονισμού.

11° Οι σκέψεις 44 έως 46 και 51 της διατάξεως πάσχουν από πλάνη περί το δίκαιο καθόσον κακώς εφαρμόζουν σε σχέση με τα ομόλογα BPEF την αρχή της ίσης μεταχείρισης, ενώ πάσχουν επίσης από εσφαλμένη αιτιολογία.

Γ) Σχετικά με την απόρριψη από τη διάταξη ως απαραδέκτου του αιτήματος περί ακυρώσεως της πρώτης και της δεύτερης αποτίμησης

12° Η διάταξη (σκέψη 55) αιτιολογεί την απόρριψη ως απαραδέκτου του αιτήματος περί ακυρώσεως της πρώτης και της δεύτερης αποτίμησης με βάση αποκλειστικώς το απαράδεκτο του υποβληθέντος από την αναιρεσείουσα αιτήματος περί μερικής ακυρώσεως της αποφάσεως περί εξυγίανσης.

Δ) Σχετικά με την απόρριψη από τη διάταξη ως απαραδέκτου του αποζημιωτικού αιτήματος

13° Η διάταξη (σκέψη 66) αιτιολογεί την απόρριψη ως απαραδέκτου του υποβληθέντος από την αναιρεσείουσα αποζημιωτικού αιτήματος με βάση αποκλειστικώς το απαράδεκτο του ακυρωτικού αιτήματος σχετικά με τη μετατροπή των ομολόγων BPEF σε μετοχές της Banco Popular.

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Tallinna Ringkonnakohtus (Εσθονία) στις 7 Ιανουαρίου 2020 — Sotsiaalministeerium κατά Innove SA

(Υπόθεση C-6/20)

(2020/C 87/18)

Γλώσσα διαδικασίας: η εσθονική

Αιτούν δικαστήριο

Tallinna Ringkonnakohtus

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Εκκαλούν: Sotsiaalministeerium

Εφεσίβλητη: Innove SA

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Έχουν τα άρθρα 2 και 46 της οδηγίας 2004/18/EK⁽¹⁾ περί συντονισμού των διαδικασιών σύναψης δημόσιων συμβάσεων έργων, προμηθειών και υπηρεσιών, την έννοια ότι αντιτίθενται σε εθνικές διατάξεις —όπως το άρθρο 41, παράγραφος 3, του Riigihangete seadus (RHS) (νόμου περί δημοσίων συμβάσεων)— σύμφωνα με τις οποίες η αναθέτουσα αρχή, όταν επιβάλλονται από τον νόμο συγκεκριμένες προδιαγραφές για τις προς εκτέλεση εργασίες που προβλέπει δημόσια σύμβαση, είναι υποχρεωμένη να αναφέρει στην προκήρυξη του διαγωνισμού ποιες εγγραφές σε επαγγελματικό μητρώο ή άδειες ασκήσεως επαγγελματικής δραστηριότητας απαιτούνται για την ανακήρυξη του αναδόχου, καθώς και να αξιώνει από τους προσφέροντες να καταθέτουν πιστοποιητικά άδειας επαγγελματικής δραστηριότητας ή εγγραφής σε μητρώο, προς εξακρίβωση του αν πληρούν τις συγκεκριμένες νόμιμες προδιαγραφές του διαγωνισμού, υποχρεούται δε να απορρίπτει την προσφορά υποψηφίου αναδόχου όταν αυτός δεν διαθέτει την προβλεπόμενη άδεια επαγγελματικής δραστηριότητας ή εγγραφή σε επαγγελματικό μητρώο;
- 2) Έχουν τα άρθρα 2 και 46, της οδηγίας 2004/18/EK περί συντονισμού των διαδικασιών σύναψης δημόσιων συμβάσεων έργων, προμηθειών και υπηρεσιών την έννοια ότι η αναθέτουσα αρχή, σε συμβάσεις επισιτιστικής βοήθειας που υπερβαίνουν τα ποσά των διεθνών σχετικών ορίων, δεν επιτρέπεται να καθορίζει κριτήρια επιλογής που επιβάλλουν σε όλους τους προσφέροντες, ανεξαρτήτως του προηγούμενου τύπου της δραστηριότητάς τους, ήδη κατά την υποβολή των προσφορών να διαθέτουν άδεια ασκήσεως επαγγελματικής δραστηριότητας ή εγγραφή σε επαγγελματικό μητρώο της χώρας στην οποία θα γίνει η παράδοση της επισιτιστικής βοήθειας, ακόμη και αν δεν έχουν ασκήσει μέχρι τότε επαγγελματική δραστηριότητα στην χώρα αυτή;
- 3) Σε περίπτωση καταφατικής απάντησης στο προηγούμενο ερώτημα:
 - α) Πρέπει τα άρθρα 2 και 46, της οδηγίας 2004/18/EK περί συντονισμού των διαδικασιών σύναψης δημόσιων συμβάσεων έργων, προμηθειών και υπηρεσιών να θεωρούνται τόσο σαφείς διατάξεις ώστε να μη δύναται να κατισχύσει αυτών η αρχή της προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης;
 - β) Έχουν τα άρθρα 2 και 46, της οδηγίας 2004/18/EK περί συντονισμού των διαδικασιών σύναψης δημόσιων συμβάσεων έργων, προμηθειών και υπηρεσιών την έννοια ότι η τακτική της αναθέτουσας αρχής σε δημόσιο διαγωνισμό για επισιτιστική βοήθεια να επιβάλλει στους προσφέροντες, σύμφωνα με τον νόμο περί τροφίμων, να διαθέτουν ήδη κατά τον χρόνο υποβολής της προσφοράς τους άδεια άσκησης επαγγελματικής δραστηριότητας πρέπει να εκλαμβάνεται ως πρόδηλη προσβολή των ισχυουσών διατάξεων, ως αμέλεια ή ως παρατυπία, η οποία αποκλείει την επίκληση της αρχής της προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης;

⁽¹⁾ Οδηγία 2004/18/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 31ης Μαρτίου 2004, περί συντονισμού των διαδικασιών σύναψης δημόσιων συμβάσεων έργων, προμηθειών και υπηρεσιών (ΕΕ 2004, L 134, σ. 114).

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Schleswig-Holsteinisches Verwaltungsgericht (Γερμανία) στις 9 Ιανουαρίου 2020 — L.R. κατά Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας

(Υπόθεση C-8/20)

(2020/C 87/19)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Schleswig-Holsteinisches Verwaltungsgericht

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγων: L.R.

Καθής: Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας

Προδικαστικό ερώτημα

Είναι σύμφωνη προς το άρθρο 33, παράγραφος 2, στοιχείο δ', και το άρθρο 2, στοιχείο ιζ', της οδηγίας 2013/32/ΕΕ⁽¹⁾ εθνική ρύθμιση σύμφωνα με την οποία αίτηση διεθνούς προστασίας μπορεί να απορριφθεί ως απαράδεκτη μεταγενέστερη αίτηση αν η ανεπιτυχής πρώτη διαδικασία ασύλου δεν διεξήχθη σε κράτος μέλος της Ένωσης αλλά στη Νορβηγία;

(¹) Οδηγία 2013/32/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 26ης Ιουνίου 2013, σχετικά με κοινές διαδικασίες για τη χορήγηση και ανάκληση του καθεστώτος διεθνούς προστασίας (ΕΕ 2013, L 180, σ. 60).

**Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το *cour d'appel de Bruxelles* (Βέλγιο) στις
14 Ιανουαρίου 2020 — *Top System SA* κατά *État belge***

(Υπόθεση C-13/20)

(2020/C 87/20)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Αιτούν δικαστήριο

Cour d'appel de Bruxelles

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Εκκαλούσα: *Top System SA*

Εφεσίβλητο: *État belge*

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Έχει το άρθρο 5, παράγραφος 1, της οδηγίας 91/250/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 14ης Μαΐου 1991, για τη νομική προστασία των προγραμμάτων ηλεκτρονικών υπολογιστών⁽¹⁾, την έννοια ότι πρόσωπο που απέκτησε νομίμως πρόγραμμα ηλεκτρονικού υπολογιστή επιτρέπεται να προβεί στην αντίστροφη μεταγλώττιση του συνόλου ή τμήματος του προγράμματος, εφόσον η εν λόγω αντίστροφη μεταγλώττιση είναι αναγκαία για να μπορέσει να διορθώσει σφάλματα που επηρεάζουν τη λειτουργία του προγράμματος, ακόμα και εάν η διόρθωση συνεπάγεται την απενεργοποίηση λειτουργίας που επηρεάζει την ορθή λειτουργία της εφαρμογής της οποίας αποτελεί μέρος το εν λόγω πρόγραμμα;
- 2) Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στο ερώτημα αυτό, πρέπει επίσης να πληρούνται οι όροι του άρθρου 6 της οδηγίας ή τυχόν άλλοι όροι;

(¹) ΕΕ 1991, L 122, σ. 42.

Προσφυγή της 17ης Ιανουαρίου 2020 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Βασιλείου της Σουηδίας

(Υπόθεση C-22/20)

(2020/C 87/21)

Γλώσσα διαδικασίας: η σουηδική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: E. Manhaeve, C. Hermes, E. Ljung Rasmussen και K. Simonsson)

Καθού: Βασίλειο της Σουηδίας

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να διαπιστώσει ότι το Βασίλειο της Σουηδίας, παραλείποντας να κοινοποιήσει στην Επιτροπή τις πληροφορίες που απαιτούνται για την εκτίμηση της ακρίβειας των ισχυρισμών ότι οι οικισμοί Habo και Töreboda τηρούν τις απαιτήσεις της οδηγίας 91/271/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 21ης Μαΐου 1991, για την επεξεργασία των αστικών λυμάτων⁽¹⁾, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 4, παράγραφος 3, της Συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση·
- να διαπιστώσει ότι το Βασίλειο της Σουηδίας, μη διασφαλίζοντας ότι τα αστικά λύματα που προέρχονται από τους οικισμούς Lycksele, Malå, Mockfjärd, Pajala, Robertsfors και Tännålen, υποβάλλονται, πριν από την απόρριψή τους, σε δευτεροβάθμια ή ισοδύναμη επεξεργασία, σύμφωνα με τις απαιτήσεις της οδηγίας 91/271/ΕΟΚ, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 4 της εν λόγω οδηγίας, σε συνδυασμό με τα άρθρα της 10 και 15·
- να διαπιστώσει ότι το Βασίλειο της Σουηδίας, μη διασφαλίζοντας ότι τα αστικά λύματα που προέρχονται από τους οικισμούς Borås, Skoghall, Habo και Töreboda, υποβάλλονται, πριν από την απόρριψή τους, σε επεξεργασία αυστηρότερη από εκείνη που περιγράφεται στο άρθρο 4 της οδηγίας 91/271/ΕΟΚ, τούτο δε σύμφωνα με τις απαιτήσεις της ίδιας οδηγίας, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 5 της εν λόγω οδηγίας, σε συνδυασμό με τα άρθρα της 10 και 15·
- να καταδικάσει το Βασίλειο της Σουηδίας στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

- Το άρθρο 4, παράγραφος 1, της οδηγίας 91/271/ΕΟΚ προβλέπει ότι τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε τα αστικά λύματα που προέρχονται από οικισμούς ορισμένων διαστάσεων να υποβάλλονται, πριν από την απόρριψή τους, σε δευτεροβάθμια ή σε ισοδύναμη επεξεργασία.
- Κατ' εφαρμογήν του άρθρου 5 της εν λόγω οδηγίας, τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε τα αστικά λύματα που προέρχονται από οικισμούς ορισμένων διαστάσεων να υποβάλλονται σε επεξεργασία αυστηρότερη από εκείνη που περιγράφεται στο άρθρο 4, πριν από την απόρριψή τους σε ευαίσθητες περιοχές.
- Το άρθρο 4, παράγραφος 3, της οδηγίας, σε συνδυασμό με το παράρτημα Ι, σημείο Β.2 και τον πίνακα 1 –καθώς και το άρθρο 5, παράγραφος 3, σε συνδυασμό με το παράρτημα Ι, σημείο Β.3 και τον πίνακα 2 εφόσον τα αστικά λύματα προέρχονται από οικισμό με ισοδύναμο πληθυσμό άνω των 10 000– ορίζει τις απαιτήσεις σχετικά με τις απορρίψεις των επεξεργασμένων λυμάτων (στο εξής: απαιτήσεις σχετικά με τις απορρίψεις). Καθόσον αφορούν την υπό κρίση περίπτωση, οι απαιτήσεις αυτές θέτουν οριακές τιμές συγκέντρωσης των βιοχημικών αναγκών σε οξυγόνο (ΒΟD), των χημικών αναγκών σε οξυγόνο (CΟD), καθώς και των αζωτούχων απορρίψεων.
- Το άρθρο 15 της οδηγίας, σε συνδυασμό με το παράρτημα Ι, σημείο Δ, θέτει τις απαιτήσεις σχετικά με την παρακολούθηση και την αξιολόγηση των της τήρησης των απαιτήσεων σχετικά με τις απορρίψεις. Οι απαιτήσεις αυτές διευκρινίζουν τον αριθμό και την ετήσια συχνότητα λήψης δειγμάτων (στο εξής: απαιτήσεις σχετικά με τους ελέγχους).
- Το άρθρο 10 της οδηγίας εκθέτει τις απαιτήσεις σχετικά με τον σχεδιασμό, την κατασκευή, τη λειτουργία και τη συντήρηση των σταθμών επεξεργασίας αστικών λυμάτων που κατασκευάζονται προς συμμόρφωση με τις απαιτήσεις σχετικά με τις απορρίψεις.
- Κατόπιν εκτιμήσεων των πληροφοριών που κοινοποιήθηκαν από τη Σουηδία, η Επιτροπή κρίνει ότι, όσον αφορά έξι οικισμούς, η Σουηδία δεν συμμορφώνεται προς τις επιταγές του άρθρου 4 της οδηγίας, σε συνδυασμό με τα άρθρα της 10 και 15, διότι δεν τήρησε τις απαιτήσεις σχετικά με τις απορρίψεις και/ή τις απαιτήσεις σχετικά με τους ελέγχους.
- Κατόπιν εκτιμήσεων των πληροφοριών που κοινοποιήθηκαν από τη Σουηδία, η Επιτροπή κρίνει επίσης ότι, όσον αφορά τέσσερις άλλους οικισμούς, η Σουηδία δεν συμμορφώνεται προς τις επιταγές του άρθρου 5 της οδηγίας, σε συνδυασμό με τα άρθρα της 10 και 15, διότι δεν τήρησε τις απαιτήσεις σχετικά με τις απορρίψεις.
- Η Σουηδία δηλώνει ότι όσον αφορά δύο από αυτούς τους οικισμούς, τήρησε τις απαιτήσεις σχετικά με τις αζωτούχες απορρίψεις μέσω μέτρων φυσικής συγκράτησης. Αλλά η Σουηδία δεν κοινοποίησε στην Επιτροπή τις αναγκαίες πληροφορίες για την εκτίμηση της ακρίβειας των ισχυρισμών της επί της σημασίας των μέτρων φυσικής συγκράτησης και επί της τήρησης των απαιτήσεων της οδηγίας περί αφαίρεσης του αζώτου κατ' αυτόν τον τρόπο. Η Επιτροπή κρίνει, επομένως, ότι η Σουηδία παραβίασε την αρχή της καλόπιστης συνεργασίας που διαλαμβάνεται στο άρθρο 4, παράγραφος 3, ΣΕΕ.

⁽¹⁾ ΕΕ 1991, L 135, σ. 40.

Προσφυγή της 29ης Ιανουαρίου 2020 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Ελληνικής Δημοκρατίας**(Υπόθεση C-51/20)**

(2020/C 87/22)

Γλώσσα διαδικασίας: η ελληνική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: A. Μπουχάγιαρ και B. Stromsky)

Καθής: Ελληνική Δημοκρατία

Αιτήματα:

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να αναγνωρίσει ότι, μη λαμβάνοντας όλα τα απαραίτητα μέτρα εκτέλεσης της απόφασης που εξέδωσε το Δικαστήριο στις 9 Νοεμβρίου 2017 στην υπόθεση C-481/16 Επιτροπή κατά Ελλάδας EU:C:2017:845, η Ελληνική Δημοκρατία παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει βάσει της απόφασης αυτής και του άρθρου 260(1) ΣΛΕΕ,
- να διατάξει την Ελληνική Δημοκρατία να καταβάλλει στην Επιτροπή χρηματική ποινή ύψους 26 697,89 ευρώ ανά ημέρα καθυστέρησης στην εκτέλεση της απόφασης του Δικαστηρίου της 9ης Νοεμβρίου 2017 στην υπόθεση C-481/16, για την περίοδο από την ημέρα που θα εκδοθεί η απόφαση στην παρούσα υπόθεση μέχρι την ημέρα που θα έχει εκτελεστεί πλήρως η απόφαση της 9ης Νοεμβρίου 2017,
- να διατάξει την Ελληνική Δημοκρατία να καταβάλει στην Επιτροπή ένα κατ' αποκοπήν ποσό, το ύψος του οποίου προκύπτει από τον πολλαπλασιασμό ενός ημερήσιου ποσού ύψους 3 709,23 ευρώ επί τον αριθμό των ημερών που θα έχουν παρέλθει από την ημέρα έκδοσης της απόφασης της 9ης Νοεμβρίου 2017 μέχρι την ημέρα που θα εκδοθεί η απόφαση στην παρούσα υπόθεση,
- να καταδικάσει την Ελληνική Δημοκρατία στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Σύμφωνα με την απόφαση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής της 27ης Μαρτίου 2014 στην υπόθεση SA.34572, η Ελληνική Δημοκρατία όφειλε να ανακτήσει εντός τεσσάρων μηνών τις ασυμβίβαστες ενισχύσεις που χορήγησε στην εταιρία Λάρκο, καθώς και να ενημερώσει επαρκώς την Επιτροπή για τα απαραίτητα μέτρα προς αυτό το σκοπό. Οι εν λόγω ενισχύσεις συνίσταντο στις κρατικές εγγυήσεις προς τη Λάρκο το 2008, το 2010 και το 2011 και στη συμμετοχή του Δημοσίου στην αύξηση του κεφαλαίου της εταιρίας το 2009.

Στις 2 Σεπτεμβρίου 2016, η Επιτροπή προσέφυγε ενώπιον του Δικαστηρίου για παράβαση του άρθρου 108(2) ΣΛΕΕ (υπόθεση C-481/16). Το Δικαστήριο αποφάνθηκε στις 9 Νοεμβρίου 2017 ότι η Ελληνική Δημοκρατία, μην έχοντας λάβει εντός των ταχθεισών προθεσμιών όλα τα απαραίτητα μέτρα για την εκτέλεση της απόφασης της Επιτροπής και μην έχοντας ενημερώσει την Επιτροπή για τα μέτρα που ελήφθησαν κατ' εφαρμογή της απόφασης αυτής, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από τα άρθρα 3 έως 5 της εν λόγω απόφασης και από τη Συνθήκη για τη Λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Καθώς δεν έχει λάβει μέτρα εκτέλεσης της απόφασης που εξέδωσε το Δικαστήριο στις 9 Νοεμβρίου 2017, η Ελληνική Δημοκρατία παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει βάσει της απόφασης αυτής και του άρθρου 260(1) της Συνθήκης για τη Λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Προσφυγή της 4ης Φεβρουαρίου 2020 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας**(Υπόθεση C-57/20)**

(2020/C 87/23)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: R. Pethke και J. Jokubauskaitė)

Καθής: Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο να διαπιστώσει ότι:

- η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 296, παράγραφος 1, και από το άρθρο 299 της οδηγίας 2006/112/EK του Συμβουλίου, της 28ης Νοεμβρίου 2006, σχετικά με το κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας ⁽¹⁾, καθόσον εφάρμοσε το κατ' αποκοπήν καθεστώς εν γένει σε όλους τους αγρότες, ανεξαρτήτως του εάν η υπαγωγή στο κανονικό καθεστώς του ΦΠΑ ή στο ειδικό καθεστώς για τις μικρές επιχειρήσεις θα τους προκαλούσε δυσχέρειες, όπως επίσης καθόσον εφάρμοσε κατ' αποκοπήν συντελεστή συμψηφισμού ο οποίος οδηγεί σε διαρθρωτική υπεραντιστάθμιση του καταβληθέντος φόρου επί των εισροών·
- να καταδικάσει την Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι και κύρια επιχειρήματα

Πρώτος λόγος — Παράβαση του άρθρου 296, παράγραφος 1, της οδηγίας 2006/112/EK

Στο πλαίσιο του πρώτου λόγου της προσφυγής η Επιτροπή προβάλλει ότι η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας παρέβη το άρθρο 296, παράγραφος 1, της οδηγίας 2006/112, καθόσον εφάρμοσε το κατ' αποκοπήν καθεστώς σε όλους τους αγρότες, ανεξαρτήτως του εάν αυτοί αντιμετώπιζαν ενδεχόμενες δυσχέρειες κατά την εφαρμογή του κανονικού καθεστώτος του ΦΠΑ ή του ειδικού καθεστώτος για τις μικρές επιχειρήσεις.

Το άρθρο 296 της οδηγίας 2006/112 απαιτεί προσηκόντα διαχωρισμό των αγροτών που μπορούν να ωφεληθούν του κατ' αποκοπή καθεστώτος. Στο πλαίσιο αυτό, προκειμένου οι αγρότες να υπαχθούν στο εν λόγω καθεστώς, πρέπει, βάσει των προϋποθέσεων που ορίζονται στο άρθρο αυτό, να αντιμετωπίζουν δυσχέρειες κατά την εφαρμογή του κανονικού καθεστώτος του ΦΠΑ ή του ειδικού καθεστώτος που προβλέπεται στο κεφάλαιο 1. Η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας δεν προέβη σε τέτοια επιλογή των υπαχθέντων στο εν λόγω καθεστώς αγροτών.

Στο πλαίσιο του δεύτερου λόγου της προσφυγής, προβάλλεται ότι η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας παρέβη το άρθρο 299 της οδηγίας 2006/112, καθόσον ο κατ' αποκοπή συντελεστής συμψηφισμού που καθόρισε οδήγησε σε διαρθρωτική υπεραντιστάθμιση του φόρου επί των εισροών που πράγματι καταβλήθηκε από τους αγρότες του κατ' αποκοπήν καθεστώτος.

Κατά τον υπολογισμό του ποσού του φόρου, αφαιρέθηκαν μεν οι αγροτικές υπηρεσίες των υπερβολάβων από τους κύκλους εργασιών του συνολικού οικονομικού κλάδου της γεωργίας, εντούτοις, από τον ΦΠΑ επί των εισροών που καταβλήθηκε στον συνολικό οικονομικό κλάδο της γεωργίας αφαιρέθηκε μόνον ο ΦΠΑ επί των εισροών που κατέβαλαν οι υπαγόμενοι στο κανονικό καθεστώς αγρότες, αλλά όχι εκείνος που κατέβαλαν οι υπερβολάβοι. Εξ αυτού προκύπτει διαρθρωτική υπεραντιστάθμιση, μέσω της κατ' αποκοπήν επιστροφής του ΦΠΑ επί των εισροών που καταβλήθηκε από τους αγρότες του κατ' αποκοπήν καθεστώτος.

⁽¹⁾ ΕΕ 2006, L 347, σ. 1.

ΓΕΝΙΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ

Διάταξη του Προέδρου του Γενικού Δικαστηρίου της 12ης Δεκεμβρίου 2019 — KF κατά SATCEN

(Υπόθεση T-619/19 R)

(Απόφαση περί κίνησης διοικητικής έρευνας – Αίτηση αναστολής εκτελέσεως αποφάσεως – Αίτηση λήψεως προσωρινών μέτρων – Απαράδεκτο – Έλλειψη επείγοντος)

(2020/C 87/24)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Αιτούσα: KF (εκπρόσωποι: A. Kunst, δικηγόρος, και N. Macaulay, Barrister)

Καθού: Δορυφορικό Κέντρο της Ευρωπαϊκής Ένωσης (SATCEN) (εκπρόσωπος: A. Guillerme)

Αντικείμενο

Αίτηση δυνάμει των άρθρων 278 και 279 ΣΛΕΕ με την οποία ζητείται η αναστολή εκτελέσεως της αποφάσεως του διευθυντή του Δορυφορικού Κέντρου της Ευρωπαϊκής Ένωσης, της 3ης Ιουλίου 2019, περί εκ νέου κίνησης διοικητικής έρευνας κατά της KF

Διατακτικό

Ο Πρόεδρος του Γενικού Δικαστηρίου διατάσσει:

- 1) Απορρίπτει την αίτηση λήψεως προσωρινών μέτρων.
- 2) Επιφυλάσσεται ως προς τα δικαστικά έξοδα.

Προσφυγή της 11ης Δεκεμβρίου 2019 — Multi-Service κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-873/19)

(2020/C 87/25)

Γλώσσα διαδικασίας: η πολωνική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Multi-Service S.A. (Kwidzyn, Πολωνία) (εκπρόσωπος: P. Jankowski, δικηγόρος)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την απόφαση ARES (2019) 6103796 της Επιτροπής, της 3ης Οκτωβρίου 2019, σχετικά με την κατάσταση της καταχώρησης στο μητρώο σύμφωνα με τον εκτελεστικό κανονισμό (ΕΕ) 2019/661 της Επιτροπής, Registry ID 9920, και να διατάξει την εκ νέου καταχώρηση της επιχειρήσεως στο μητρώο·
- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα·
- να επιτρέψει την προσκόμιση του εγγράφου της 23ης Οκτωβρίου 2019 ως αποδεικτικού μέσου.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής της, η προσφεύγουσα προβάλλει έναν και μόνο λόγο.

Προσάπτει στην καθής παράβαση του άρθρου 17 του κανονισμού 517/2014, σε συνδυασμό με το άρθρο 6 του εκτελεστικού κανονισμού 2019/661, στο μέτρο που η καθής ακύρωσε εσφαλμένα την καταχώρηση της προσφεύγουσας επιχειρήσεως στο μητρώο υδροφθορανθράκων (HFC).

Αγωγή της 31ης Δεκεμβρίου 2019 — GABO:mi κατά Επιτροπής**(Υπόθεση T-881/19)**

(2020/C 87/26)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Ενάγουσα: GABO:mi Gesellschaft für Ablauforganisation:milliarium mbH & Co. KG (Μόναχο, Γερμανία) (εκπρόσωπος: C. Mayer, δικηγόρος)

Εναγομένη: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Η ενάγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να υποχρεώσει την εναγομένη να της καταβάλει ποσόν ύψους 1 680 681,82 ευρώ, πλέον τόκων ύψους 76 552,60 ευρώ·
- να καταδικάσει την εναγομένη στο σύνολο των δικαστικών εξόδων.

Λόγοι και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της αγωγής της, η ενάγουσα προβάλλει τρεις λόγους.

1. Με τον πρώτο λόγο, η ενάγουσα προβάλλει ότι η εναγομένη οφείλει να της επιστρέψει επιλέξιμες δαπάνες
 - Η ενάγουσα παρείχε τις υπηρεσίες της βάσει των συμφωνιών επιχορηγήσεως FP6 και FP7. Μεταξύ της 1ης Αυγούστου 2015 και της 30ής Απριλίου 2016, η ενάγουσα εργαζόταν σε 37, συνολικά, ερευνητικά προγράμματα. Από την 1η Μαΐου 2016 έως την 30ή Ιουνίου 2016, η ενάγουσα παρείχε τις υπηρεσίες της σε 38, συνολικά, ερευνητικά προγράμματα. Όλα τα έξοδα στα οποία υπεβλήθη κατά τα ανωτέρω χρονικά διαστήματα πληρούν τα κριτήρια επιλεξιμότητας που προβλέπονται στις συμφωνίες επιχορηγήσεως τις οποίες έχουν συνάψει τα συμβαλλόμενα μέρη (Άρθρο II.14.1). Οι εν λόγω δαπάνες δεν έχουν ακόμα επιστραφεί από την εναγομένη. Η εναγομένη υποχρεούται να επιστρέψει τις εν λόγω δαπάνες, σύμφωνα με τις συμφωνίες επιχορηγήσεως.
2. Με τον δεύτερο λόγο, η ενάγουσα προβάλλει ότι οι συμφηφισμοί κατά την περίοδο μεταξύ Αυγούστου 2015 και Απριλίου 2016 είναι άκυροι
 - Οι συμφηφισμοί κατά την περίοδο μεταξύ Αυγούστου 2015 και Απριλίου 2016 είναι άκυροι σύμφωνα με τη γερμανική νομοθεσία περί αφερεγγυότητας. Όσον αφορά μερικό ποσόν ύψους 274 248,27 ευρώ, η ακυρότητα των συμφηφισμών σε αντίκρουση των αξιώσεων της ενάγουσας προκύπτει από το άρθρο 95, παράγραφος 1, στοιχείο 3, του γερμανικού Κώδικα Αφερεγγυότητας (InsO). Όσον αφορά τους συμφηφισμούς για το εναπομένον ποσόν ύψους 1 444 394,33 ευρώ σύμφωνα με την απόφαση της 25ης Σεπτεμβρίου 2018 επί της υποθέσεως GABO:mi Gesellschaft für Ablauforganisation: milliarium mbH & Co. KG κατά Επιτροπής (T-10/16, EU:T:2018:600), ο συμφηφισμός λογίζεται άκυρος σύμφωνα με το άρθρο 96, παράγραφος 1, στοιχείο 3, του Κώδικα Αφερεγγυότητας, σε συνδυασμό με το άρθρο 133, παράγραφος 1, του Κώδικα Αφερεγγυότητας (προϊσχύσασα μορφή).

3. Με τον τρίτο λόγο ακυρώσεως, η ενάγουσα προβάλλει ότι οι συμφηφισμοί κατά τη διάρκεια των προκαταρκτικών διαδικασιών αφερεγγυότητας (Μάιος έως Ιούνιος 2016) είναι άκυροι
- Οι συμφηφισμοί της εναγομένης κατά την περίοδο μεταξύ Μαΐου και Ιουνίου 2016 είναι άκυροι σύμφωνα με το άρθρο 96, παράγραφος 1, στοιχείο 3, σε συνδυασμό με το άρθρο 130, παράγραφος 1, στοιχείο 2, του Κώδικα Αφερεγγυότητας. Το άρθρο 96, παράγραφος 1, στοιχείο 3, του Κώδικα Αφερεγγυότητας προβλέπει την ακυρότητα τέτοιων συμφηφισμών για ζητήματα αφερεγγυότητας, όταν οι συμφηφισμοί αυτοί κηρύχθηκαν πριν την έναρξη των διαδικασιών αφερεγγυότητας ή μετά από αυτήν, οσάκις το δικαίωμα συμφηφισμού αποκτήθηκε κατά τρόπο ακυρώσιμο.

Προσφυγή-αγωγή της 3ης Ιανουαρίου 2020 — Sieć Badawcza Łukasiewicz — Port Polski Ośrodek Rozwoju Technologii κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-4/20)

(2020/C 87/27)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγων-ενάγον: Sieć Badawcza Łukasiewicz — Port Polski Ośrodek Rozwoju Technologii (Wrocław, Πολωνία)
(εκπρόσωπος: Ł. Stęrkowski, δικηγόρος)

Καθής-εναγομένη: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Το προσφεύγων-ενάγον ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να αναγνωρίσει την ανυπαρξία της συμβατικής απαίτησης της καθής-εναγομένης, όπως αυτή περιγράφεται στο έγγραφο της 13ης Νοεμβρίου 2019 [με στοιχεία Ares (2019)6993009], που φέρει ημερομηνία 12 Νοεμβρίου 2019, και σε έξι χρεωστικά σημειώματα που εξέδωσε η καθής-εναγομένη συνοδευόμενα από διαβιβαστικό έγγραφο, ανερχόμενης στο συνολικό ποσό των 180 893,90 ευρώ που αναλύεται σε κύρια οφειλή ποσού 164 449 ευρώ και σε κατ' αποκοπήν αποζημίωση ποσού 16 444,90 ευρώ και, κατά συνέπεια:
- να κρίνει ότι οι δαπάνες προσωπικού για τη συγκεκριμένη δράση αποτελούν επιλέξιμες δαπάνες τις οποίες πρέπει να καταβάλει η καθής-εναγομένη και
- να υποχρεώσει την καθής-εναγομένη να του καταβάλει το ποσό των 180 893,90 ευρώ, προσαυξημένο με τόκους υπερημερίας με ετήσιο επιτόκιο 8 %, σύμφωνα με το βελγικό δίκαιο, από την 24η Δεκεμβρίου 2019 και έως την πλήρη εξόφληση της κύριας οφειλής και
- επικουρικώς και, καθόσον το από 13 Νοεμβρίου 2019 έγγραφο της καθής-εναγομένης [με στοιχεία Ares (2019)6993009] συνιστά πράξη δεκτική προσφυγής, να ακυρώσει την απόφαση της Επιτροπής την οποία περιέχει το έγγραφο αυτό.
- σε κάθε περίπτωση, να καταδικάσει την καθής-εναγομένη στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής-αγωγής, το προσφεύγων-ενάγον προβάλλει τους ακόλουθους ισχυρισμούς.

1. Με τον πρώτο ισχυρισμό προβάλλεται παράβαση συμβατικών όρων: παράβαση του άρθρου II.14, παράγραφος 1, στοιχεία α και β, σε συνδυασμό με τα άρθρα II.6, παράγραφος 6, II.22, παράγραφος 6, και II.24, παράγραφος 1, του παραρτήματος II των συμφωνιών επιχορήγησης αριθ. 248577-C2POWER, 257626-ACROPOLIS και 215669-EUWB.
2. Με τον δεύτερο ισχυρισμό προβάλλεται παράβαση του εφαρμοστέου δικαίου και, ειδικότερα, του βελγικού δικαίου: παράβαση των άρθρων 1134, 1135 και 1315 του βελγικού Αστικού Κώδικα.
3. Με τον τρίτο ισχυρισμό προβάλλεται παράβαση του εφαρμοστέου δικαίου και, ειδικότερα, του πολωνικού δικαίου: παράβαση των άρθρων 11³, 18 § 2 και 140 του πολωνικού Εργατικού Κώδικα.

4. Με τον τέταρτο ισχυρισμό προβάλλεται ότι η καθής-εναγομένη υποχρεούται να καταβάλει τόκους υπερημερίας σύμφωνα τόσο με γενική αρχή του δικαίου της Ένωσης σχετικά με την καταβολή τόκων υπερημερίας όσο και με το βελγικό δίκαιο.
5. Με τον πέμπτο ισχυρισμό προβάλλεται παραβίαση της αρχής της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης, καθόσον η καθής-εναγομένη έδωσε σαφείς και ανεπιφύλακτες διαβεβαιώσεις οι οποίες διαψεύστηκαν.
6. Με τον έκτο ισχυρισμό, που αφορά τα δικαστικά έξοδα, προβάλλεται ότι η καθής-εναγομένη πρέπει να καταδικαστεί στα δικαστικά έξοδα ως ηττηθείς διάδικος.
7. Με τον πρώτο επικουρικός προβαλλόμενο ισχυρισμό υποστηρίζεται ότι η καθής-εναγομένη προσέβαλε τα δικαιώματα άμυνας του προσφεύγοντος-εναγόντος επειδή δεν προσκόμισε αποδεικτικά στοιχεία ούτε το άκουσε.
8. Με τον δεύτερο επικουρικός προβαλλόμενο ισχυρισμό υποστηρίζεται ότι η καθής-εναγομένη υπέπεσε σε πραγματικά σφάλματα και δεν επικαλέστηκε συγκλίνοντα αποδεικτικά στοιχεία.
9. Με τον τρίτο επικουρικός προβαλλόμενο ισχυρισμό υποστηρίζεται ότι η καθής-εναγομένη παρέβη την υποχρέωση αιτιολόγησης επειδή δεν παρέσχε καμία αιτιολογία και αρνήθηκε να εξηγήσει τη θέση της.
10. Με τον τέταρτο επικουρικός προβαλλόμενο ισχυρισμό υποστηρίζεται ότι η καθής-εναγομένη παραβίασε την αρχή της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης, καθόσον έδωσε σαφείς και ανεπιφύλακτες διαβεβαιώσεις οι οποίες διαψεύστηκαν.
11. Με τον πέμπτο επικουρικός προβαλλόμενο ισχυρισμό, που αφορά τα δικαστικά έξοδα, υποστηρίζεται ότι η καθής-εναγομένη πρέπει να καταδικαστεί στα δικαστικά έξοδα ως ηττηθείς διάδικος.

Προσφυγή της 7ης Ιανουαρίου 2020 — Global Translation Solutions κατά Κοινοβουλίου

(Υπόθεση T-7/20)

(2020/C 87/28)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Global Translation Solutions Ltd. (Βαλέτα, Μάλτα) (εκπρόσωπος: C. Mifsud-Bonnici, δικηγόρος)

Καθού: Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την απόφαση του καθού της 28ης Οκτωβρίου 2019, περί απορρίψεως της προσφοράς που υπέβαλε η προσφεύγουσα για το τμήμα 15 στο πλαίσιο του διαγωνισμού για τη σύναψη της συμβάσεως TRA/EU19/2019 ⁽¹⁾.
- επικουρικός, να ακυρώσει την απόφαση του καθού της 5ης Δεκεμβρίου 2019, περί αναθέσεως του τμήματος 15 στο πλαίσιο του διαγωνισμού για τη σύναψη της συμβάσεως TRA/EU19/2019 σε έναν μόνον οικονομικό φορέα· και,
- να καταδικάσει το καθού στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής της, η προσφεύγουσα προβάλλει τρεις λόγους.

1. Στο πλαίσιο του πρώτου λόγου ακυρώσεως προβάλλεται ότι η απόφαση του καθού της 28ης Οκτωβρίου 2019, περί απορρίψεως της προσφοράς που υπέβαλε η προσφεύγουσα για το τμήμα 15 στο πλαίσιο του διαγωνισμού για τη σύναψη της συμβάσεως TRA/EU19/2019, ήταν παράνομη για τον λόγο ότι βασίστηκε σε εσφαλμένη διαπίστωση των πραγματικών περιστατικών και, συγκεκριμένα, στη διαπίστωση ότι το έγγραφο μορφότυπου «.doc» δεν πληρούσε τους όρους των εγγράφων του διαγωνισμού, διότι:
 - τα έγγραφα του διαγωνισμού δεν ήταν διατυπωμένα κατά τρόπο επαρκώς σαφή, ακριβή και μονοσήμαντο· και/ή

- το έγγραφο μορφότυπου «.doc» είναι λειτουργικά ισοδύναμο προς το έγγραφο μορφότυπου «.docx».
2. Στο πλαίσιο του δευτέρου λόγου ακυρώσεως προβάλλεται ότι η απόφαση του καθού της 28ης Οκτωβρίου 2019, περί απορρίψεως της προσφοράς υπέβαλε η προσφεύγουσα για το τμήμα 15 στο πλαίσιο του διαγωνισμού για τη σύναψη της συμβάσεως TRA/EU19/2019, ήταν παράνομη διότι:
- η συμπεριφορά του καθού είναι αντίθετη στο νόμο και αντιβαίνει, μεταξύ άλλων, στο άρθρο 106, παράγραφος 3, του εκτελεστικού κανονισμού της Επιτροπής ⁽¹⁾ και στις γενικές αρχές του δικαίου της Ένωσης, όπως είναι οι αρχές που διέπουν τη σύναψη δημοσίων συμβάσεων και, μεταξύ άλλων, η αρχή της αναλογικότητας και/ή
- η συμπεριφορά του καθού είναι αντίθετη στο νόμο και αντιβαίνει, μεταξύ άλλων, στο άρθρο 96, παράγραφος 2, του δημοσιονομικού κανονισμού ⁽²⁾ και στις γενικές αρχές του δικαίου της Ένωσης, όπως είναι η αρχή της χρηστής διοικήσεως και, μεταξύ άλλων, το καθήκον της επιμέλειας.
3. Στο πλαίσιο του τρίτου λόγου ακυρώσεως προβάλλεται ότι η απόφαση του καθού της 5ης Δεκεμβρίου 2019, περί αναθέσεως του τμήματος 15 στο πλαίσιο του διαγωνισμού για τη σύναψη της συμβάσεως TRA/EU19/2019 σε έναν μόνον οικονομικό φορέα είναι παράνομη για τον λόγο ότι αντιβαίνει στις γενικές αρχές του δικαίου της Ένωσης, όπως είναι οι αρχές που διέπουν τη σύναψη δημοσίων συμβάσεων και αντιβαίνει στους όρους του διαγωνισμού.

⁽¹⁾ ΕΕ 2019/S 54-123613.

⁽²⁾ Κατ' εξουσιοδότηση κανονισμός (ΕΕ) 1268/2012 της Επιτροπής, της 29ης Οκτωβρίου 2012, σχετικά με τους κανόνες εφαρμογής του κανονισμού (ΕΕ, Ευρατόμ) αριθ. 966/2012 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου για τους δημοσιονομικούς κανόνες που εφαρμόζονται στον γενικό προϋπολογισμό της Ένωσης (ΕΕ 2012 L 362, σ. 1).

⁽³⁾ Κανονισμός (ΕΕ, Ευρατόμ) 966/2012 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 25ης Οκτωβρίου 2012, σχετικά με τους δημοσιονομικούς κανόνες που εφαρμόζονται στον γενικό προϋπολογισμό της Ένωσης και την κατάργηση του κανονισμού (ΕΚ, Ευρατόμ) αριθ. 1605/2002 του Συμβουλίου (ΕΕ 2012 L 298, σ. 1).

Προσφυγή της 20ής Ιανουαρίου 2020 — West End Drinks κατά EUIPO — Pernod Ricard (The King of SOHO)

(Υπόθεση T-31/20)

(2020/C 87/29)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: West End Drinks Ltd (Λονδίνο, Ηνωμένο Βασίλειο) (εκπρόσωποι: C. Hawkes, Solicitor, και C. Hall, Barrister)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: Pernod Ricard SA (Παρίσι, Γαλλία)

Στοιχεία σχετικά με τη διαδικασία ενώπιον του EUIPO

Αιτούσα: Η προσφεύγουσα ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου

Επίδικο σήμα: Αίτηση καταχωρίσεως εικονιστικού σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης The King of SOHO σε χρώμα χρυσό, σκούρο κίτρινο, ανοικτό κίτρινο και υπόλευκο — Υπ' αριθ. 11 539 103 αίτηση καταχωρίσεως

Διαδικασία ενώπιον του EUIPO: Διαδικασία ανακοπής

Προσβαλλόμενη απόφαση: Απόφαση του πρώτου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 16ης Οκτωβρίου 2019 στην υπόθεση R 1543/2018-1

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

— να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση·

- να ακυρώσει την απόφαση του τμήματος ανακοπών·
- να καταδικάσει το EUIPO στα δικαστικά έξοδα.

Προβαλλόμενοι λόγοι

- Παράβαση του άρθρου 42, παράγραφος 3, του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου·
- Παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου.

Προσφυγή της 27ης Ιανουαρίου 2020 — AV και AW κατά Κοινοβουλίου

(Υπόθεση T-43/20)

(2020/C 87/30)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγοντες: AV και AW (εκπρόσωποι: L. Levi και S. Rodrigues, δικηγόροι)

Καθού: Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο

Αιτήματα

Οι προσφεύγοντες ζητούν από το Γενικό Δικαστήριο:

- να κρίνει την παρούσα προσφυγή παραδεκτή και βάσιμη·
- να ακυρώσει τις προσβαλλόμενες αποφάσεις και να υπενθυμίσει στο καθού, ανάλογα με την περίπτωση, την υποχρέωσή του να συναγάγει όλες τις ένομες συνέπειες έναντι των προσφευγόντων, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 266 ΣΛΕΕ, ιδίως όσον αφορά τις προαγωγές και τις αποδοχές·
- να καταδικάσει το καθού στο σύνολο των δικαστικών εξόδων.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη των προσφυγών τους κατά των αποφάσεων της 21ης Ιουνίου 2019 με τις οποίες το Κοινοβούλιο τους επέβαλε, αντιστοίχως, πειθαρχική ποινή υποβιβασμού κατά τέσσερις βαθμούς και κατά δύο βαθμούς, οι προσφεύγοντες προβάλλουν πέντε λόγους ακυρώσεως.

1. Με τον πρώτο λόγο προβάλλεται προσβολή του δικαιώματος ακρόασης, για τον λόγο ότι οι προσφεύγοντες δεν εκλήθησαν σε ακρόαση από την αρμόδια αρχή.
2. Με τον δεύτερο λόγο προβάλλεται προσβολή των δικαιωμάτων άμυνας και παραβίαση της αρχής της χρηστής διοικήσεως.
3. Με τον τρίτο λόγο προβάλλονται παρατυπίες των προπαρασκευαστικών πράξεων των προσβαλλομένων αποφάσεων. Οι προσφεύγοντες επικαλούνται, συναφώς, τις παρατυπίες της εκθέσεως έρευνας της Ευρωπαϊκής Υπηρεσίας Καταπολέμησης της Απάτης (OLAF) και της γνωμοδοτήσεως του πειθαρχικού συμβουλίου.
4. Με τον τέταρτο λόγο προβάλλεται παράβαση των άρθρων 4 και 16 του παραρτήματος ΙΧ του Κανονισμού Υπηρεσιακής Καταστάσεως των υπαλλήλων της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΚΥΚ) και παραβίαση των αρχών της ανάθεσης αρμοδιοτήτων και της διαδικαστικής αυτονομίας των κρατών μελών. Οι προσφεύγοντες υποστηρίζουν ότι το πειθαρχικό συμβούλιο και η αρμόδια για τους διορισμούς αρχή (στο εξής: ΑΔΑ) υποχρεούνταν να ελέγξουν το κύρος, υπό το πρίσμα του πορτογαλικού δικαίου, της εντολής προς δικηγόρο για εκπροσώπηση κατά την ακρόαση που πραγματοποιήθηκε στις 20 Φεβρουαρίου 2018. Προσθέτουν ότι, εν πάση περιπτώσει, από τη στιγμή που το πειθαρχικό συμβούλιο και η ΑΔΑ ειδοποιήθηκαν ότι η εντολή δεν ήταν ισχυρή όφειλαν να συναγάγουν τις αναγκαίες συνέπειες για την πειθαρχική διαδικασία, ιδίως όσον αφορά το γεγονός ότι οι προσφεύγοντες δεν αποδέχθηκαν τα πραγματικά περιστατικά που τους προσάπτονται και τα συμπεράσματα της OLAF και των ελεγκτών.

5. Με τον πέμπτο λόγο προβάλλεται παράβαση του άρθρου 10 του παραρτήματος του ΚΥΚ, στο μέτρο που οι κυρώσεις δεν ήταν ανάλογες με τη βαρύτητα των διαπραχθέντων παραπτωμάτων.

Προσφυγή της 28ης Ιανουαρίου 2020 — Sahaj Marg Spirituality Foundation κατά EUIPO (Heartfulness)

(Υπόθεση T-48/20)

(2020/C 87/31)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Sahaj Marg Spirituality Foundation (Manapakkam, Ινδία) (εκπρόσωπος: E. Manresa Medina, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO)

Στοιχεία σχετικά με τη διαδικασία ενώπιον του EUIPO

Επίδικο σήμα: Αίτηση επέκτασης της προστασίας της διεθνούς καταχώρισης του εικονιστικού σήματος Heartfulness στην Ευρωπαϊκή Ένωση — Υπ' αριθ. 1 433 232 αίτηση καταχωρίσεως

Προσβαλλόμενη απόφαση: Απόφαση του τετάρτου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 26ης Νοεμβρίου 2019 στην υπόθεση R 1266/2019-4

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση·
- να καταδικάσει το EUIPO στο σύνολο των δικαστικών εξόδων.

Προβαλλόμενοι λόγοι

- Παράβαση του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου·
- Παράβαση του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου·
- Παράβαση του άρθρου 7, παράγραφος 2, του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου.

Προσφυγή της 29ης Ιανουαρίου 2020 — Rothenberger κατά EUIPO — Paper Point (ROBOX)

(Υπόθεση T-49/20)

(2020/C 87/32)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Rothenberger AG (Kelkheim, Γερμανία) (εκπρόσωποι: V. von Bomhard και J. Fuhrmann, δικηγόροι)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: Paper Point Snc di Daria Fabbroni e Simone Borghini (Arezzo, Ιταλία)

Στοιχεία σχετικά με τη διαδικασία ενώπιον του EUIPO

Αιτούσα: Η προσφεύγουσα ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου

Επίδικο σήμα: Αίτηση καταχώρισεως λεκτικού σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης ROBOX — Υπ' αριθ. 16 462 971 αίτηση καταχώρισεως

Διαδικασία ενώπιον του EUIPO: Διαδικασία ανακοπής

Προσβαλλόμενη απόφαση: Απόφαση του πρώτου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 31ης Οκτωβρίου 2019 στην υπόθεση R 210/2019-1

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση·
- να καταδικάσει το EUIPO στα δικαστικά έξοδα, όπως και την αντίδικο ενώπιον του τμήματος προσφυγών σε περίπτωση που παρέμβει στη διαδικασία.

Προβαλλόμενος λόγος

- Παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου.

Προσφυγή της 31ης Ιανουαρίου 2020 — Μέlin κατά Κοινοβουλίου

(Υπόθεση T-51/20)

(2020/C 87/33)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Joëlle Mélin (Aubagne, Γαλλία) (εκπρόσωπος: F. Wagner, δικηγόρος)

Καθού: Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να κρίνει παραδεκτή την ένσταση περί ελλείψεως νομιμότητας και να αποφανθεί ότι στερούνται νομιμότητας τα άρθρα 33, παράγραφοι 1 και 2, και 68, παράγραφοι 1 και 2, των ΜΕΚΒ [μέτρων εφαρμογής του καθεστώτος των βουλευτών του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου]·
- ως εκ τούτου, να διαπιστώσει ότι η απόφαση του Γενικού Γραμματέα της 17ης Δεκεμβρίου 2019 στερείται νομικής βάσεως και να την ακυρώσει·
- επικουρικός, να διαπιστώσει παράβαση του άρθρου 68, παράγραφος 2, των ΜΕΚΒ εκ μέρους του γενικού γραμματέα και να ακυρώσει την απόφαση της 17ης Δεκεμβρίου 2019·

κυρίως:

- να διαπιστώσει ότι η Joëlle Mélin απέδειξε ότι η βοήθός της εργάζεται σύμφωνα με το άρθρο 33, παράγραφοι 1 και 2, των ΜΕΚΒ και τη νομολογία του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης·

κατά συνέπεια,

- να ακυρώσει την απόφαση του Γενικού Γραμματέα του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου της 17ης Δεκεμβρίου 2019, η οποία κοινοποιήθηκε με το αριθ. D202484 έγγραφο της 18ης Δεκεμβρίου 2019, ελήφθη κατ' εφαρμογήν του άρθρου 68 της αποφάσεως 2009/C 159/01 του Προεδρείου του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου της 19ης Μαΐου και της 9ης Ιουλίου 2008 «σχετικά με τα μέτρα εφαρμογής του καθεστώτος των βουλευτών του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου», όπως έχει τροποποιηθεί, και με την οποία διαπιστώνεται οφειλή της προσφεύγουσας ύψους 130 339,35 ευρώ λόγω αχρεωστήτως καταβληθέντων ποσών στο πλαίσιο αποζημιώσεως βουλευτικής επικουρίας και αιτιολογείται υποχρέωση επιστροφής του ποσού αυτού·

- ανα ακυρώσει το αριθ. 2019-2081 χρεωστικό σημείωμα με το οποίο γνωστοποιείται στην προσφεύγουσα η διαπίστωση περί οφειλής της κατόπιν της αποφάσεως του Γενικού Γραμματέα της 17ης Δεκεμβρίου 2019, περί ανακτήσεως αχρεωστήτως καταβληθέντων ποσών στο πλαίσιο της βουλευτικής επικουρίας, εφαρμογής του άρθρου 68 των ΜΕΚΒ και των άρθρων 98 έως 101 του δημοσιονομικού κανονισμού·
- να καταδικάσει το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο στο σύνολο των δικαστικών εξόδων.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής της, η προσφεύγουσα προβάλλει δύο λόγους.

1. Με τον πρώτο λόγο προβάλλεται ένσταση ελλείψεως νομιμότητας λόγω παραβιάσεως των αρχών της ασφάλειας δικαίου και της προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης διά των άρθρων 33 και 68 των μέτρων εφαρμογής του καθεστώτος των βουλευτών του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου (στο εξής: μέτρα εφαρμογής), τα οποία θεσπίστηκαν με την απόφαση της 19ης Μαΐου και της 9ης Ιουλίου 2008 του Προεδρείου του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, λόγω ιδίως της εκ μέρους τους ελλείψεως σαφήνειας και ακρίβειας. Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η έλλειψη σαφήνειας και ακρίβειας που χαρακτηρίζει τις προσβαλλόμενες διατάξεις έχει ως συνέπεια τη δημιουργία αυθαίρετου νομικού πλαισίου όσον αφορά τον κανόνα δικαίου των μέτρων εφαρμογής. Κατά την προσφεύγουσα, ο αναλυτικός τρόπος αποδείξεως της εργασίας ενός κοινοβουλευτικού βοηθού διατυπώθηκε με τη νομολογία Montel μόλις το 2017, δεδομένου ότι η από του έτους 2005 νομολογία Gorostiaga αφορούσε μόνον την απόδειξη της καταβολής μισθών από τρίτο. Συνεπώς, οι προσβαλλόμενες διατάξεις ενέχουν στοιχεία αβεβαιότητας και έλλειψη σαφήνειας. Η προσφεύγουσα επισημαίνει επίσης ότι, παρά τους κινδύνους για την ασφάλεια δικαίου, το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο δεν ρύθμιζε επακριβώς και σαφώς τη διαδικασία ελέγχου της βουλευτικής επικουρίας, δεν επέβαλε στους βουλευτές τυπικώς υποχρέωση συστάσεως και τήρησης φακέλου αποδεικτικών στοιχείων και δεν ρύθμιζε το ζήτημα του καθεστώτος των αποδεκτών, καθορισμένων και χρονολογημένων αποδεικτικών στοιχείων.
2. Με τον δεύτερο λόγο προβάλλεται παράβαση ουσιώδους τύπου και προσβολή των δικαιωμάτων άμυνας. Η προσφεύγουσα διατείνεται ότι ο Γενικός Γραμματέας δεν προέβη σε καμία ακρόαση ούτε τήρησε κάποια διαδικασία πριν από τη λήψη της νέας αποφάσεώς του, ότι δεν ζήτησε καμία εξήγηση από την προσφεύγουσα και ότι ο φάκελος τον οποίο εξέτασε δεν λαμβάνει υπόψη τα συμπληρωματικά στοιχεία που προσκόμισε η προσφεύγουσα προς στήριξη της από 7 Δεκεμβρίου 2018 διοικητικής προσφυγής της. Η προσφεύγουσα φρονεί, επιπλέον, ότι ο Γενικός Γραμματέας, καθόσον δεν τήρησε η διαδικασία του άρθρου 68, παράγραφος 2, των μέτρων εφαρμογής, της στέρησε τη δυνατότητα να του υποβάλει τα συμπληρωματικά αυτά στοιχεία και την υποχρέωσε να φέρει τον κίνδυνο απορρίψεώς τους εκ μέρους του Γενικού Δικαστηρίου, με την αιτιολογία ότι αυτά δεν είχαν υποβληθεί στην κρίση του Γενικού Γραμματέα ήδη από της κινήσεως της διαδικασίας επιστροφής των επίμαχων ποσών.

Προσφυγή της 3ης Φεβρουαρίου 2020 — Bezos Family Foundation κατά EUIPO — SNCF Mobilités (VROOM)

(Υπόθεση T-56/20)

(2020/C 87/34)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγων: Bezos Family Foundation (Σιάτλ, Ουάσινγκτον, Ηνωμένες Πολιτείες) (εκπρόσωποι: A. Klett και M. Schaffner, δικηγόροι)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: SNCF Mobilités, établissement public à caractère industriel et commercial (Saint-Denis, Γαλλία)

Στοιχεία σχετικά με τη διαδικασία ενώπιον του EUIPO

Αιτούν: Το προσφεύγον ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου

Επίδικο σήμα: Αίτηση καταχωρίσεως λεκτικού σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης VROOM — Υπ' αριθ. 17 569 997 αίτηση καταχωρίσεως

Διαδικασία ενώπιον του EUIPO: Διαδικασία ανακοπής

Προσβαλλόμενη απόφαση: Απόφαση του πέμπτου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 20ής Νοεμβρίου 2019 στην υπόθεση R 1288/2019-5

Αιτήματα

Το προσφεύγον ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση·
- να απορρίψει την ανακοπή υπ' αριθ. B 3 051 050·
- να επιτρέψει την καταχώριση του σήματος «VROOM» που ζητήθηκε με την υπ' αριθ. 17 569 997 αίτηση καταχώρισης σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης·
- να καταδικάσει το EUIPO στα δικαστικά έξοδα της διαδικασίας ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου και ενώπιον του EUIPO (τμήμα προσφυγών και τμήμα ανακοπών), συμπεριλαμβανομένων των αναγκαίων εξόδων στα οποία υποβλήθηκε το προσφεύγον για τις διαδικασίες αυτές.

Προβαλλόμενος λόγος

- Παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου.

Προσφυγή της 3ης Φεβρουαρίου 2020 — Group κατά EUIPO — Iliev (GROUP Company TOURISM & TRAVEL)

(Υπόθεση T-57/20)

(2020/C 87/35)

Γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής: η βουλγαρική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Group EOOD (Σόφια, Βουλγαρία) (εκπρόσωποι: D. Dragiev και A. Andreev, δικηγόροι)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: Kosta Iliev (Σόφια, Βουλγαρία)

Στοιχεία σχετικά με τη διαδικασία ενώπιον του EUIPO

Αιτών: Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών

Επίδικο σήμα: Αίτηση καταχώρισης του εικονιστικού σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης «GROUP Company TOURISM & TRAVEL» σε χρώματα λιλά, γκρι, μαύρο, βιολετί, πορτοκαλί, κόκκινο και κίτρινο — Υπ' αριθ. 10 640 449 αίτηση καταχώρισης

Διαδικασία ενώπιον του EUIPO: Διαδικασία ανακοπής

Προσβαλλόμενη απόφαση: Απόφαση του πέμπτου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 8ης Νοεμβρίου 2019 στην υπόθεση R 2059/2018-5

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση·
- να καταδικάσει το EUIPO καθώς και τον τυχόν παρεμβαίνοντα στα δικαστικά έξοδα.

Προβαλλόμενος λόγος ακυρώσεως

- Παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 4, του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου.

Προσφυγή της 3ης Φεβρουαρίου 2020 — Sonova κατά EUIPO — Digitmarket (B-Direct)**(Υπόθεση T-61/20)**

(2020/C 87/36)

Γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής: η γερμανική

Διάδικοι*Προσφεύγουσα:* Sonova AG (Stäfa, Ελβετία) (εκπρόσωπος: A. Sabellek, δικηγόρος)*Καθού:* Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO)*Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών:* Digitmarket — Sistemas de Informação SA (Maia, Πορτογαλία)**Στοιχεία σχετικά με τη διαδικασία ενώπιον του EUIPO***Αιτούσα:* Η προσφεύγουσα*Επίδικο σήμα:* Αίτηση επέκτασης της προστασίας της διεθνούς καταχώρισης του λεκτικού σήματος B-Direct με ισχύ στην Ευρωπαϊκή Ένωση — Υπ' αριθ. 1 342 390 αίτηση επέκτασης της προστασίας διεθνούς καταχώρισης στην Ευρωπαϊκή Ένωση με ισχύ στην Ευρωπαϊκή Ένωση*Διαδικασία ενώπιον του EUIPO:* Διαδικασία ανακοπής*Προσβαλλόμενη απόφαση:* Απόφαση του πρώτου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 28ης Νοεμβρίου 2019 στην υπόθεση R 88/2019-1**Αιτήματα***Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:*

- να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση·
- να καταδικάσει το EUIPO στα δικαστικά έξοδα.

Προβαλλόμενος λόγος

- Παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου.
-

